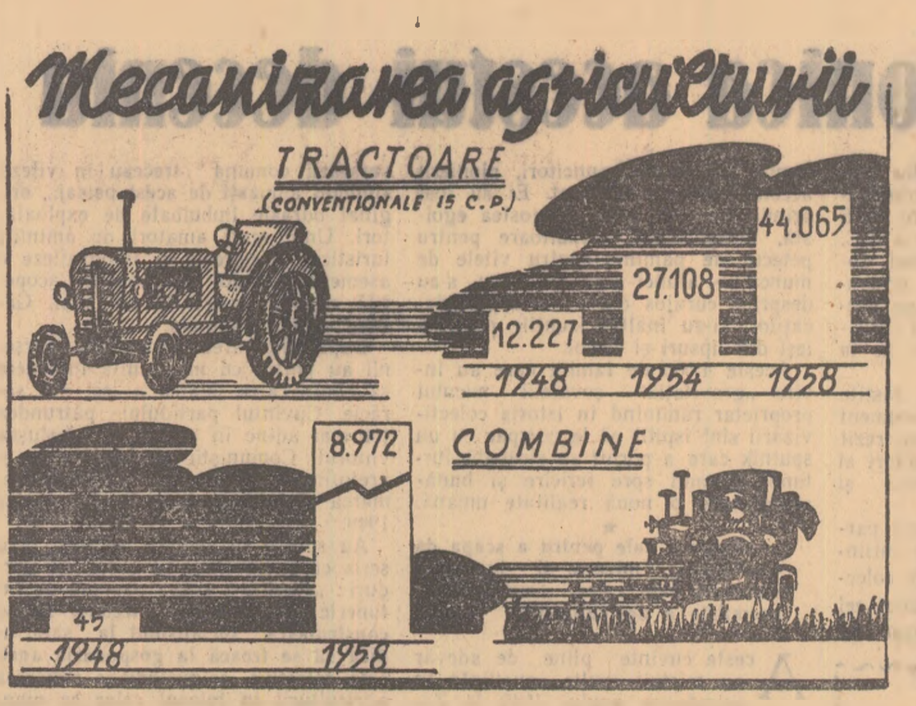
Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 506
Marți 3 martie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In anii noștri numărul mașinilor agricole a crescut cu repeziciune. După cum se vede din grafic, numărul combinelor a crescut de 200 de ori. In 1959 parcul de mașini și tractoare va continua să sporească. La mașinile existente se vor mai adăuga 6.100 de tractoare, 4.700 de combine, 6.200 de semănători etc.

ZECE ANI DE LA ISTORICA PLENARĂ A C. C. AL P. M. R. DIN 3-5 MARTIE 1949

SE IMPLINESC zilele acestea zece ani de cînd Partidul a concretizat în documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 sarcinile luptei pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii. Sînt ani de luptă încordată pentru biruirea greutăților și îndoielilor și împlinirea și supraîmplinirea nădejdilor țărănimii muncitoare într-o viață demnă, omenească. Sînt ani în care satele noastre au cunoscut adînci schimbări și transformări, în care au fost spulberate rînduieli vechi și strîmbe și înlocuite cu rînduieli noi trainice și drepte.

Bizuindu-se pe învățătura marxist-leninistă și învățînd în mod creator din bogata experiență a Uniunii Sovietice, Partidul a arătat și arată limpede maselor țărănimii muncitoare calea pe care trebuie să meargă pentru a se bucura de un trai îndestulat și luminos. Partidul arată oamenilor muncii că socialismul, această minunată orînduire care scapă pe om de mizerie și asuprire, făcîndu-i viața demnă și fericită, nu se poate înfăptui pe două temelii atît de diferite: pe temelia industriei socialiste în plină dezvoltare și pe cea a agriculturii fărîmițate. Construirea socialismului cere îmbinarea într-un tot armonios a tuturor ramurilor economiei naționale, cere organizarea unei agriculturi socialiste în care să poată fi folosite din plin cele mai înaintate realizări ale științei și tehnicii.

Cuvîntul Partidului a rodit și rodește din plin în satele noastre. Sărbătorim primul deceniu de la istorica plenară a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie în condițiile în care peste 1.930.000 de familii de țărani muncitori lucrează în unități agricole socialist-cooperatiste. Regiunea Constanța, prima regiune din țară cu agricultura în întregime colectivizată, cunoaște o largă dezvoltare și înflorire. Raioane întregi din regiunile Timișoara, București, Galați, Iași, Stalin, Craiova, Baia Mare și din Regiunea Autonomă Maghiară sînt complet cooperativizate sau colectivizate. In fiecare săptămînă și în fiecare zi chiar, sute și sute de țărani muncitori își îndreaptă pașii pe calea agriculturii socialiste.

Faptele, nesfîrșit de multe fapte și exemple, dovedesc cît se poate de limpede că drumul agriculturii socialiste corespunde pe deplin intereselor țărănimii muncitoare. Recoltele bogate care cresc pe tarlale întinse, producțiile deosebite obținute în fermele de animale și în alte sectoare de activitate ale gospodăriilor colective, veniturile tot mai importante pe care le primesc colectiviștii și întovărășiții, ca rezultat al muncii în comun, sînt dovezi grăitoare ale superiorității marii gospodării agricole socialiste. In fiecare an în satele noastre se construiesc atîtea case, se cumpără atîta mobilă nouă, trainică și elegantă, aparate de radio și diferite alte bunuri, cît nu se puteau construi și nu se puteau cumpăra altădată, pe vremea stăpînirii burgheziei și moșierimii, în zeci și zeci de ani. Lumina electrică, cinematograful și cartea devin bunuri firești ale maselor țărănimii muncitoare.

Partidul sprijină și veghează cu grijă părintească la dezvoltarea și întărirea gospodăriilor agricole colective, la respectarea cu sfințenie a principiilor pe baza cărora se construiește socialismul la sate. Documentele Partidului sînt nesecate izvoare de învățăminte pentru oamenii muncii de la sate în lupta pentru făurirea vieții noi. O etapă importantă în istoria primului deceniu de transformare socialistă a agriculturii noastre o constituie cel de-al doilea Congres al Partidului. Aplicarea măsurilor stabilite de Congres a dat un nou și puternic avînt dezvoltării agriculturii pe calea socialismului.

Prin grija Partidului, prin lupta și munca eroică a clasei muncitoare sînt create condițiile pentru înfăptuirea cu succes a socialismului la sate. Partidul s-a îngrijit de creșterea industriei noastre de tractoare și mașini agricole, de pregătirea cadrelor de tehnicieni și ingineri necesari înfloririi agriculturii. A fost creată o largă rețea de institute și stațiuni de cercetări care răspîndesc în satele noastre ceea ce-i nou și înaintat în știința și practica agricolă. Gospodăriile agricole colective și celelalte forme de cooperare în muncă ale țăranilor muncitori se bucură de un larg sprijin din partea statului democrat-popular.

Sarcini de mare răspundere în acțiunea de transformare socialistă a satului revin stațiunilor de mașini și tractoare și gospodăriilor agricole de stat. Ele constituie pentru masele țărănimii pilde vii de bună gospodărire și organizare a producției agricole și acordă unităților agricole socialist-cooperatiste un sprijin multilateral și calificat. Dispunînd de o tehnică perfecționată și de cadre cu multă calificare, S.M.T.-urile — aceste avanposturi înaintate ale clasei muncitoare la sate — îndeplinesc rolul de organizator al producției agricole, ajutînd unitățile cooperatist-socialiste în conducerea, organizarea și planificarea producției, în dezvoltarea proprietății obștești, în creșterea producției agricole vegetale și animale.

Astăzi, la începutul unei noi perioade de luptă pentru victoria socialismului la sate, perspective din cele mai luminoase ni se deschid în față. Sarcinile trasate de Partid la consfătuirea care a avut loc în primăvara anului trecut la Constanța și măsurile stabilite de plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 sînt menite să dea un nou avînt înfloririi agriculturii noastre. Mîndri de succesele obținute pînă acum, oamenii muncii din agricultură, sub conducerea Partidului, își intețesc eforturile pentru ca pretutindeni, în satele țării, socialismul să-și dea din plin roadele.

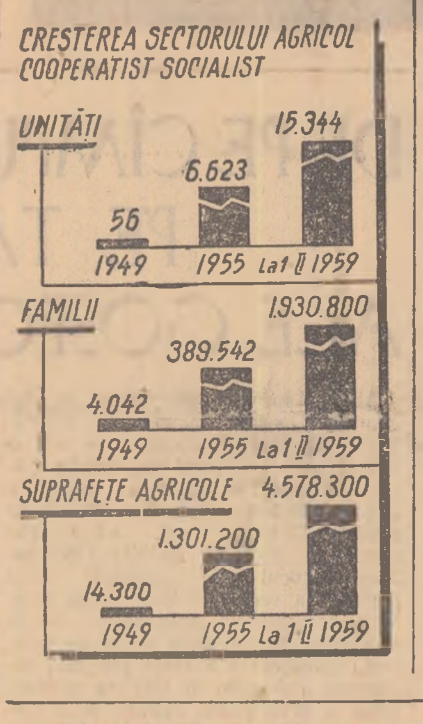
Crește sectorul socialist-cooperatist al agriculturii

*   *   *

Incă un succes — raionul Carei cu agricultura cooperativizată

Munca în comun, pe tarlale mari, cu mijloace mecanizate și după cele mai avansate metode agrotehnice a adus an de an colectiviștilor și întovărășiților din raionul Carei recolte ce au întrecut cu mult pe cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale. In 1958, de pildă, recolta medie pe raion obținută de gospodăriile colective a fost cu 366 kg grîu, cu 826 kg porumb boabe, cu 472 kg. floarea soarelui la ha mai mare decît cea realizată de sectorul individual din raion. Gospodăriile colective au obținut o recoltă medie pe raion de 2.800 kg porumb boabe, 1.570 kg grîu, și 1.450 kg floarea-soarelui la ha. Producții mari au obținut și întovărășirile agricole. La porumb, de exemplu, ele au obținut o recoltă de 2.150 kg de boabe la ha, iar la grîu 1.420 de kg la ha.

Cu toate că condițiile climaterice au fost nefavorabile, anul trecut gospodăriile colective din Căpleni și Cămin au scos cîte 2.080 kg grîu și respectiv 1.800 kg grîu la ha, iar întovărășiții din orașul Carei au obținut 1.800 kg grîu la ha.

Rezultatele bune, obținute de unitățile agricole cooperatiste în sporirea producției la ha, au demonstrat țăranilor muncitori superioritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole. Folosind exemplul unităților agricole socialiste fruntașe, organizațiile de partid și sfaturile populare au desfășurat o largă muncă politică de masă ceea ce a avut darul să convingă zi de zi, an de an, pe țăranii muncitori, de roadele muncii laolaltă.

Ca urmare, astăzi în raionul Carei, regiunea Baia Mare, 14.389 familii de țărani muncitori romîni, maghiari și germani s-au unit în 113 gospodării colective și întovărășiri agricole. Ei lucrează în comun 41.433 de ha. Astfel, în raionul Carei, cei ce muncesc pe ogoare întîmpină cu noi succese împlinirea a zece ani de la Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, care a deschis țărănimii muncitoare din țara noastră drumul spre o viață îmbelșugată și fericită.

Noi gospodării colective

Raionul Alexandria

Și țăranii muncitori din acest raion pășesc cu încredere pe drumul gospodăriei colective. Astfel, în ziua de 22 februarie, 84 de familii de țărani muncitori din comuna Ulmeni și-au strîns laolaltă 229 ha teren, inventarul viu și mort și au format o gospodărie colectivă căreia i-au dat denumirea de „Alexandru Ion Cuza".

In aceeași zi, 67 familii de întovărășiți din comuna Ulmeni, și-au adunat la un loc 200 ha teren, 28 boi de muncă, 5 cai, 14 pluguri, 14 grape, 14 care și alt inventar agricol constituind o cooperativă agricolă de producție cu rentă care poartă numele de „Steagul Roșu".

Raionul Urziceni

In sala de festivități a școlii profesionale de mecanici agricoli din comuna Armășești, în prezența a peste 400 de colectiviști veniți la această sărbătoare, a avut loc inaugurarea unei gospodării colective. In cadrul ședinței de constituire a gospodăriei, colectiviștii au ales ca președinte pe tov. Gheorghe T. Cheche și au hotărît ca gospodăria lor să poarte numele de „Steagul Roșu".

Se dezvoltă industria de tractoare și mașini agricole

Ing. E. KOGALNICEANU
din Direcția generală construcții de mașini și produse metalice din Ministerul Industriei Grele

Nu de mult, la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a început producția în serie a tractorului UTOS-27, care răspunde într-o măsură cu mult mai mare ca precedentul tip de tractor, cerințelor noi, moderne, ale agriculturii și poate sta cu succes alături de produsele firmelor de peste hotare.

Drumul străbătut de la primul tractor romînesc I.A.R.-22 pînă la noul tip de tractor UTOS-27 n-a fost deloc ușor. Nu trebuie să se uite nici un moment că în țara noastră, care în 1944 se afla printre țările slab dezvoltate din punct de vedere industrial, n-a existat o tradiție cît de mică în ce privește construcția acestor mașini. Puținele tractoare existente pe pămînturile moșierești și chiaburești înainte de 23 August 1944 erau importate cu bani grei din străinătate.

Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" prezintă o deosebită însemnătate în opera de ridicare a nivelului tehnic și de transformare socialistă a agriculturii patriei noastre. Ele au produs din 1949 pînă la sfîrșitul anului 1958 peste 43.590 de tractoare I.A.R., S.R.T., K.D., UTOS-2, UTOS-26 și UTOS-27.

Cu ajutorul lor, S.M.T.-urile și gospodăriile de stat din țara noastră au putut mări an de an gradul de mecanizare a lucrărilor agricole, sporind producția la hectar și reducînd prețul de cost al lucrărilor agricole.

Avînd ajutorul Uniunii Sovietice și al țărilor prietene, regimul de democrație-populară din țara noastră a dezvoltat, paralel cu construcția tractoarelor, și producția celorlalte mașini agricole. Colectivele de muncitori, tehnicieni și ingineri au depus o muncă plină de avînt pentru a traduce în viață sarcinile ce le-au fost puse în față prin directivele Congresului al II-lea al Partidului, în ce privește volumul producției și nivelul tehnic al mașinilor.

In 1958, volumul producției de mașini și utilaje agricole a fost de 3,12 ori mai mare decît volumul producției realizat în 1955. O serie de întreprinderi au fost specializate în producția mașinilor pentru agricultură. Ele își sporesc neîncetat capacitatea de producție. Anul trecut, de exemplu, uzinele „Vasile Roaită" au fabricat 3.700 de semănători de porumb cu 4 rînduri, uzina de mașini agricole „Bocșa" 3.100 de cultivatoare purtate, uzina „Semănătoarea" 5.800 de combine pentru cereale etc.

Uzinele constructoare de mașini agricole au fost preocupate în 1958 ca, paralel cu creșterea producției, să mărească și numărul sortimentelor de mașini. S-au produs printre altele cultivatorul purtat în fața tractorului, moara universală cu ciocane și aparatul portabil de stropit pomi. De asemenea, în 1958 s-au produs ca lot serie zero sau lot experimental 4 sortimente de mașini noi care, anul acesta, vor intra în producția în serie.

Colectivele de ingineri, tehnicieni și muncitori ai multor uzine constructoare de mașini agricole s-au preocupat și se preocupă permanent de ridicarea nivelului tehnic al mașinilor în curs de fabricație, prin perfecționarea continuă a acestora.

Străduindu-se să traducă în viață sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, uzinele constructoare de tractoare și de mașini agricole vor pune în acest an la îndemîna agriculturii 6.100 de tractoare, 4.700 de combine, 6.200 de semănători și alte mașini agricole.

Muncind cu avînt sporit, constructorii de tractoare și mașini agricole vor răspunde cu cinste sarcinilor încredințate de partid și guvern, contribuind într-o măsură tot mai mare la mecanizarea muncilor pe ogoarele patriei noastre scumpe, la sporirea producției agricole la hectar, la creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

FRUMUSEȚEA URCUȘULUI

Istoria primei gospodării colective din Pechea începe în urmă cu zece ani. Filele calendarului arătau început de martie. Vremea era însă aspră, ca-n mijlocul iernii. Pe atunci rar dacă se găseau aparate de radio în Pechea. Chiaburul Nicolae Lefter avea un aparat bun. Sta chiaburul și asculta ceasuri întregi, nădăjduind că doar, doar o auzi ceva care să-i bucure inima. In dimineața aceea de martie, cînd începe istoria primei gospodării colective, Lefter s-a ridicat de lîngă aparatul de radio mai cătrănit ca deobicei că, ieșind în curte, a căutat motiv de ceartă cu lumînarea. Cînd l-a găsit s-a năpustit la Alexandru Crișan, care-i era argat, potopindu-l cu înjurături. L-a înjurat de cristoși și dumnezei ca totdeauna. L-a înjurat și de colectivă.

— Ce fel de înjurătură o fi asta? Ascultă, stăpîne, nu cumva de la radio învățași să înjuri așa? Știu că la radio...

N-a apucat să termine, că Lefter s-a repezit la el ca un cîine flămînd, slobozit din lanț. Cînd furiile-i s-au potolit, Lefter nu mai avea argat. Alexandru nu mai avea stăpîn. Atîta pagubă. Către prînz oamenii auziseră de o hotărîre a partidului în legătură cu înființarea de gospodării colective. Ce-i aceea gospodărie? Cum se va înființa? Multe întrebări de felul acesta treceau din gură în gură fără să li se poată da răspuns. Cineva mai cu nivel politic a zis într-un tîrziu, după ce a întors lucrurile pe toate fețele, că-i vorba de colhoz. Intre prînz și cină Lefter, ceilalți chiaburi și oamenii de încredere ai foștilor moșieri, au scornit cîte și mai cîte. Voiau să sperie oamenii, să-i convingă că se pune la cale ceva rău împotriva lor.

— Rău, pe naiba... E rău pentru Lefter că de aceea umblă ca un turbat prin sat. Iar ce-i rău pentru Lefter e bun pentru noi...

— Mă filozofule, ai dreptate s-a adresat Filimon Iordache tînărului care vorbise și care avea să ajungă peste șapte ani președintele uneia dintre gospodăriile foarte mari ale țării. Ai dreptate... Și acum să așteptăm „Scînteia" cu amănunte sau, dacă n-aveți răbdare, haideți la plasă.

Au urmat prelucrări la județ, prelucrări la plasă, iar apoi prelucrări ale Rezoluției plenarei din 3—5 martie a C.C. al P.M.R. în organizațiile de bază.

La trei luni după plenară, comuniștii din Pechea s-au strîns într-o ședință de partid ca să hotărască înființarea gospodăriei colective.

Inceputul a fost greu. Cu zece ani în urmă comuniștii n-aveau argumente materiale pipăibile de către țărani. Pe comuniști îi călăuzea încrederea lor nețărmurită în partid, convingerea fermă că partidul îi îndeamnă să pășească pe un drum care nu le poate fi decît folositor. Increderea aceasta i-a ajutat să descopere și să facă neputincioase uneltirile nu rareori dibace ale chiaburilor.

Intr-o duminică de vară — prima din luna august a anului 1949 — gospodăria a luat ființă. O sută de familii erau înscrise la începutul ședinței de constituire. O sută zece cînd ședința s-a terminat. Incă zece comuniști și nemembri de partid reușiseră să lămurească în ultimul moment pe ai lor ca să devină colectiviști chiar în ziua inaugurării.

Gospodăria colectivă a primit numele „11 Iunie". Simboliza acest nume trecerea la construirea orînduirii noi, socialiste și alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. De aceea toate cele o sută zece familii l-au ales în unanimitate.

De-a lungul anilor numărul colectiviștilor a sporit. Cîte cinci-șase, cîte zece o dată sau mai mulți, țăranii muncitori veneau și lăsau cereri de înscriere pe masa președintelui. Pînă în toamna lui 1957, gospodăria a crescut cu peste 350 de familii. Iar atunci, în 1957, gospodăria a sporit deodată cu 800 de familii. Alte vreo 800 au format o nouă gospodărie colectivă. Roadele muncii în comună, popularizate cu pricepere de către comuniști și ceilalți colectiviști fruntași, îi convinseseră pe toți și pentru totdeauna.

De la mult la mai mult

Cine urmărește planurile de producție și dările de seamă observă cu ușurință că membrii gospodăriei și-au propus și au obținut mult. Au crescut an de an suprafețele destinate diferitelor culturi. An de an au sporit și producțiile la hectar. Argumente? Iată cifre.

Cifrele privesc anul 1953 și anul trecut. Suprafața cultivată cu porumb a crescut de la 349 la 1.675 de hectare, iar producția medie la hectar de la 1.600 la 2.080 de kg. Sporul putea fi și mai mare dar anul trecut a fost, după cum știm, nu prea prielnic, iar pămîntul adus de sutele de familii intrate în gospodărie nu fusese arat din toamnă și nici fertilizat cu îngrășăminte. Producția de orz la hectar a crescut cu 707 kg. La grîu producția la hectar a fost ceva mai mică anul trecut. Dar să nu uităm că două treimi din grîu au fost însămînțate de noii membri înainte de a intra în gospodărie, în condiții agrotehnice nu tocmai de laudă. Față de primul an de muncă, producțiile medii la hectar au crescut de două ori. Deci, în 1958 un hectar a produs cît produceau două în 1950. E ceva, nu? Lucrul acesta este reflectat și de veniturile bănești care au sporit de 18 ori. Fondul de bază a crescut tot de 18 ori, iar valoarea zilei-muncă a sporit de 5 ori.

Se naște un gigant

Despre gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" se poate spune deja că-i pe cale de a deveni un gigant. Un gigant al producției agricole vegetale și animale. In drum spre Pechea am călătorit împreună cu tovarășul Iordache Filimon. Se întorcea din raionul Tecuci. Fusese acolo să vadă de pe unde ar putea cumpăra 100—150 de vaci. Adăugați-le la cele 100 pe care le are gospodăria și la produșii lor opriți pentru prăsilă și o să vedeți că am

(Continuare în pag. 4-a)

Intrarea țăranilor muncitori din comuna Poiana Mare, regiunea Craiova, în gospodăria colectivă.

LUCRARI AGRICOLE DE MARE URGENȚA

Anul acesta primăvara și-a făcut apariția mai de timpuriu. Veștile sosite în ultimele zile arată că în unele părți ale țării oamenii muncii de pe ogoare au și început îngrijirea semănăturilor de toamnă, pregătirea terenului și chiar semănatul culturilor din epoca întîia.

Despre aceste importante munci agricole ne vorbește în cele ce urmează tov. prof. GH VĂLUȚĂ din I.C.A.R. București.

Interviul nostru cu tov prof. GH. VĂLUȚĂ din I.C.A.R. București

INTREBARE: După cum se știe, în toamna trecută însămînțările au fost executate în condiții mult mai bune decît în alți ani. Care este starea acestor semănături?

RASPUNS: In cea mai mare parte a țării însămînțările de toamnă au fost făcute în anul trecut la timp și în bune condiții agrotehnice. In toate regiunile plantele au răsărit destul de bine și uniform.

Din cauza secetei din toamnă o parte din semănături — îndeosebi în Dobrogea — au intrat în iarnă mici și neînfrățite. De asemenea, semănăturile din partea sud-estică a Bărăganului (mai ales orzul de toamnă), care arătau în toamnă foarte bine răsărite, crescute și înfrățite, prezintă acum, datorită secetei prelungite și a iernii cu zăpadă puțină, multe frunze îngălbenite și chiar uscate.

La un examen făcut s-a constatat însă că plantele cu frunze uscate au nodul de înfrățire sănătos și că nu sînt distruse de ger sau de secetă. Se poate spune cu toată certitudinea că pînă acum gerul și condițiile neprielnice de iernare nu au provocat distrugerea semănăturilor de toamnă și goluri în lan.

INTREBARE: Intrucît în această iarnă a căzut zăpadă puțină, ce măsuri considerați că trebuie luate pentru îngrijirea semănăturilor de toamnă?

RASPUNS: Deoarece în iarna aceasta a căzut puțină zăpadă, consider necesar să se ia următoarele măsuri de îngrijire a semănăturilor de toamnă. Din observațiile făcute și din informațiile căpătate din literatura sovietică, în cazul cînd culturile de toamnă ies din iarnă mici și puțin înrădăcinate, iar pămîntul este înfoiat și nebătătorit de ploi și zăpadă, nu se recomandă să se lucreze în primăvară pe semănături cu grăpi grele. Acolo unde se observă fenomenul de descălțare este mai bine să se tăvălugească cu tăvălugi netezi. Inainte de tăvălugire se va da ca îngrășămînt suplimentar azotat de amoniu. Dacă terenul a prins scoarță, se va trece peste semănături cu un tăvălug dințat care sfărîmă scoarța și în același timp presează pămîntul și nu scoate plantele din rădăcină. In primăveri secetoase, cînd este terenul înfoiat, grăpatul culturilor de toamnă nu ajută, ci dimpotrivă, poate vătăma multe plante dacă nu-i făcut la timp și cu unelte corespunzătoare.

Altă lucrare de mare importanță care poate ajuta efectiv semănături-

(Continuare în pag. 4)

Din cronica acestui deceniu

Țărănimea muncitoare din țara noastră își va aminti întotdeauna de Rezoluția din 3—5 martie 1949 a ședinței Plenare a C.C. al P.M.R. ca de un excepțional document deschizător de noi orizonturi, care a trasat cu clarviziune drumul înfloririi agriculturii și al fericirii tuturor celor ce muncesc de la sate.

De milioane de ori au fost rostite de atunci indicațiile acestui document istoric, și de fiecare dată ele au trezit încrederea a mii și mii de truditori ai pămîntului, le-au cîștigat cugetul și inima.

Sub conducerea și îndrumarea partidului, în anul 1949 au fost înființate primele 56 de gospodării colective din țara noastră. Pe drumul cel nou, al viitorului porniseră 4.000 de familii de țărani muncitori, pionierii acestui istoric eveniment. Ei au fost primii care au învins dragostea egoistă, încăpățînată, chinuitoare pentru petecul de pămînt, pentru vitele de muncă — atunci cînd le aveau, s-au desprins curajos din urzeala prejudecăților, și-au înălțat frunțile pentru a ieși din lipsuri și nevoi.

Aceste 4.000 de familii care au învins „gravitația" șovăielii micului proprietar rămînînd în istoria colectivizării sînt ispitit să le compar cu un sputnik care a pornit să străbată furtunos drumul spre fericire și bunăstare, spre o nouă realitate umană.

★

„Singura cale pentru a scăpa de exploatare, mizerie și înapoiere culturală este calea transformării socialiste a agriculturii".

Aceste cuvinte pline de adevăr au mistuit multe conștiințe în primăvara anului 1949 la Zăbrani. Le-au silabisit tinerii și vîrstnicii, le-au ascultat îndelung, mai neștiutoare, femeile. Apoi marea frămîntare a căpătat răspuns: intrăm. Răspunseseră clar, răspicat, să se audă pînă în cele patru zări — 42 de familii care hotărîseră să lucreze laolaltă 210 hectare. Nucleul acestei gospodării îl formau proaspeții împroprietăriți, foștii argați, cei care munciseră pînă la epuizare chinuiți de foame, pentru bogătanii satului.

Le-a luminat calea, le-a încălzit inimile, le-a dat încredere cuvîntul partidului, Rezoluția din 3—5 martie. Erau printre primii din țară. Simțeau răspunderea pe care și-o luau nu numai față de cei din sat, ci față de țara întreagă. Cuvintele Rezoluției se întipăriseră adînc în cugetele lor: **„Aceste prime gospodării agricole colective vor avea rolul unor gospodării colective model, de la care țăranii săraci și mijlocași neorganizați în astfel de gospodării să învețe ce este o gospodărie agricolă colectivă și să se convingă cu ochii lor de avantajele acestei forme superioare de cooperativă de producție agricolă".**

Colectiviștii din Zăbrani au muncit cu rîvnă an de an biruind greutățile, au luptat cîteodată cu condițiile de climă neprielnice sau cu pornirile individualiste ale unora, au pășit cu curaj la aplicarea agrotehnicii înaintate, la dezvoltarea zootehniei, au ridicat construcții gospodărești cum nici cel mai bogat grof nu s-ar fi încumetat să ridice.

Din această uriașă încleștare colectiviștii au ieșit învingători. Prin munca și viața lor ei au dat un luminos și convingător exemplu, care a depășit hotarele satului. In acești ani, peste 100 de familii de colectiviști și-au construit ori cumpărat case, mobilă nouă, aparate de radio, mașini de cusut, biciclete. Cinematograful sătesc este plin la fiece reprezentație. Cartea a devenit o prezență obișnuită în casele colectiviștilor. Duminica, pe terenul de sport din Zăbrani se strînge tot satul.

Iată numai cîteva din marile transformări ale unui deceniu care și-au pus adînc pecetea pe viața oamenilor.

In afara gospodăriei colective mai sînt doar vreo 60 de familii, aflate în întovărășire. Cu inima și gîndul ei sînt atît de aproape de colectiviști, încît nimeni nu se mai îndoiește că în acest an, la 24 iulie, la marea sărbătoare a colectiviștilor vor trebui invitați țăranii întovărășiți din alte comune, ori poate din alt raion. Căci Zăbranii are toate condițiile ca la această aniversare să fie complet colectivizat.

Ani de zile Borș-ul a fost o așezare necăjită, deschisă vînturilor pustei, cu căsuțe vechi, și oameni sărmani împovărați de nevoi. Pe autostrada internațională care traversează comuna treceau în viteză zîmbind amuzați de acest peisaj... original odrasle îmbuibate de exploatatori. Unii, mari amatori de amintiri turistice, se opreau să fotografieze o asemenea căsuță dărăpănată, acoperită cu stuf, coșcovită de ploi. Găseau că e... originală.

După eliberarea Ardealului, borșenii au pornit cu mai multă încredere să caute calea pentru a ieși din sărăcie. Cuvîntul partidului pătrundea tot mai adînc în sat și le deslușea viitorul. Comuniștii au fost — ca și pretutindeni — cei care au adus chemarea Rezoluției din 3—5 martie 1949.

Au spus-o în ședințe, pe ulițe, au scris cu litere mari pe ziduri și garduri: **„Pentru a scăpa oamenii de întuneric și mizerie, trebuie să se construiască socialismul la sate, adică să se treacă la gospodăria agricolă colectivă, asigurîndu-se ridicarea agriculturii în folosul celor ce muncesc".** Apoi săracii și mijlocașii din comitetul de inițiativă au pornit pe ulițe, să ducă din casă în casă munca de lămurire, de convingere. După cîteva săptămîni făcuseră cerere de intrare în colectivă 134 de familii. Dar bătălia nu era încă cîștigată. Chiaburii și uneltele lor au pornit să învenineze pe cei slabi, profețind venirea Apocalipsului, spumegînd și blestemînd „colhozul". Pînă la urmă au izbutit să întoarcă din drum 30 din familiile care făcuseră cereri. Cei hotărîți au mers însă neabătut înainte. La 27 februarie 1950 în Borș s-a înființat gospodăria colectivă „Gh. Doja". Cele 104 familii aduseseră 316 hectare. Dintre colectiviști 93 erau membri de partid. De la un fond de bază de 106.000 lei, colectiviștii din Borș au ajuns azi la o avere obștească de peste trei milioane lei. In colectivă a intrat aproape tot satul.

I-am cunoscut pe oamenii aceștia, care au parcurs un drum uriaș în istorie. Țăranul sărac, neajutorat, îndoielnic și timid în fața naturii, neinițiat în tainele cele mai elementare ale științei, cel care aducea papură de la Cefa și Săcuieni pentru a împleti coșuri și ștergătoare, zilierul de pe moșia episcopatului catolic stăpînește astăzi o avere de milioane. S-a apucat cu pasiune de zootehnie și legumicultura. A înălțat o seră modernă de 600 m.p. în care cultivă garoafe, culturi forțate, contractează cu statul zeci de vagoane de cereale, cîte 100—200 de porci și bovine, zeci de mii de kilograme de lapte, se bate să obțină cît mai multe îngrășăminte, e dornic să aplice tot ce e nou în agrotehnică.

Căutați să vizitați astăzi Borș-ul. Veți întîlni peste 150 de case noi, multe adevărate vile. Satul și-a schimbat aproape complet înfățișarea. Căminul cultural are o sală de spectacole de 800 locuri, aparat de proiecție. In sat sînt 2 biblioteci, dispensar uman și veterinar, cabinet dentar. Stadionul din comună este o adevărată bijuterie.

Colectiviștii au lumină electrică, radio, biciclete. Aproape 100 de familii și-au cumpărat mobilă nouă, tot atîtea și-au luat vaci. In gospodăriile personale colectiviștii îngrașă porci. Din colectiviștii bătrîni aproape 100 primesc ajutoare însemnate în produse și bani. Gospodăria colectivă le dă astfel generos posibilitatea acestor bătrîni să trăiască fericiți și împăcați sufletește, poate cei mai frumoși ani ai vieții lor.

In aceste puține rînduri nu am putut cuprinde decît două imagini din multitudinea uriașelor transformări săvîrșite în acest deceniu.

Cîndva poate, cînd se va înălța muzeul istoriei satului romînesc, acest deceniu furtunos va avea pentru generațiile viitoare semnificația și revelația unor veacuri întregi de istorie.

LUCIAN CURSARU

OAMENI CU CARE NE MÎNDRIM

ALEXANDRU ARON, președintele gospodăriei agricole colective din Laslea, regiunea Stalin.

EUGENIA POPESCU, colectivistă fruntașă din gospodăria agricolă colectivă Dragoș-Vodă, regiunea București.

GHEORGHE O. GHEORGHE, brigadier la gospodăria agricolă colectivă din Topraisar, regiunea Constanța.

CHIPUL DOBROGEI

Chip de Dobroge măiastră
Luna drept cercel ți-ai prins,
Ochii, hăt, în zarea-albastră
Stele ard în necuprins.

Te-am văzut trecînd prin sate
Scîrțîiau carele grele,
Care pline cu bucate
Grîul cu sclipiri de stele.

Soarele-și ardea în pară
Roșii maci în zarea-albastră
Te-am văzut trecînd prin țară
Chip de Dobroge măiastră.

A. I. ZAINESCU

BIBLIOTECA GOSPODĂRIEI...

In timpul liber, tineretul din gospodăria colectivă din comuna Dragalina, raionul Călărași, se întîlnește la biblioteca gospodăriei, unde găsește cărți frumoase și diferite ziare și reviste.

In sprijinul transformării socialiste a agriculturii

Pentru frumoasa sa activitate căminul cultural „Scînteia" din comuna Rediu, raionul Buhuși, a primit 8 diplome de merit. Directoarea căminului, utemista Virginica Anghel, a întocmit un program bogat pentru culturalizarea țăranilor muncitori în lunile de iarnă. Astfel, pe lîngă spectacolele brigăzilor artistice de agitație, la căminul cultural au loc săptăminal audiții colective la radio, seri literare, toate axate pe problemele transformării socialiste a satului.

TACHE VASILACHE
coresopndent

Contribuția sectorului socialist-cooperatist pentru formarea fondului central...

...la cereale și floarea-soarelui...

1956. Partidul și guvernul au luat noi măsuri pentru întărirea puterii economice a unităților agricole socialist-cooperatiste. In decembrie a fost elaborat noul sistem de achiziții și contractări de cereale între producătorii agricoli și stat.

1957. Noul sistem de contractări s-a dovedit a fi deosebit de avantajos. In primul an unitățile agricole socialist-cooperatiste au încheiat contracte cu statul pentru a livra la fondul central zeci și sute de mii de tone de grîu, porumb, orzoaica, floarea-soarelui etc.

1958. Interesul unităților socialist-cooperatiste pentru sistemul de contractări a crescut în al doilea an în așa măsură că numai în prima lună a anului 1958 s-au încheiat contracte pentru livrarea către stat a unor cantități de cereale echivalente cu cele livrate in tot cursul anului 1957. La sfîrșitul lui 1958 s-a văzut că în cursul acelui an cerealele livrate statului pe bază de contract depășiseră cantitățile din 1957, cu peste sută la sută la grîu, cu aproape 50 la sută la porumb, cu aproape 200 la sută la floarea-soarelui etc.

1959. La sfîrșitul primei luni a anului la grîu și porumb se contractase peste 50 la sută din cît s-a contractat în anul 1958, la floarea-soarelui a fost depășit planul de anul trecut, iar la orzoaică a fost depășit cu mult atît planul din anul trecut cît și cel din 1959.

★

Iată cîteva exemple grăitoare privind livrările de cereale către stat în baza contractelor pe anul 1958 de către sectorul cooperatist al agriculturii. La grîu regiunea Constanța a livrat aproape 45.000 de tone, București peste 51.000 de tone, Galați aproape 20.000 de tone etc. La contractarea și livrarea porumbului în frunte s-a situat tot regiunea Constanța cu aproape 26.000 de tone, urmată îndeaproape de regiunile Galați, București, Timișoara.

...la carne...

Contribuția sectorului cooperatist al agriculturii la fondul central al statului a crescut an de an.

1957. Gospodăriile agricole colective au încheiat contracte și predat statului zeci de mii de porci, bovine, ovine etc.

1958. Acțiunea de contractări pentru creșterea, îngrășarea și livrarea de animale a cunoscut față de anul precedent o creștere considerabilă. Planul contractărilor de animale a fost depășit, iar față de 1957 gospodăriile colective au predat cu aproape 850 la sută mai mulți porci, cu 618 la sută mai multe ovine și cu 130 la sută mai multe bovine.

1959. Au trecut doar 2 luni din acest an și rezultatele la contractările de animale sînt deosebit de îmbucurătoare. In 2 luni au fost încheiate tot atîtea contracte pentru livrarea porcilor cît în întreg anul 1957. Succese asemănătoare s-au obținut și la bovine și ovine.

...și la lapte

Atît în anul 1957 cît și în 1958 gospodăriile agricole colective au contractat și livrat statului zeci de milioane de litri de lapte de vacă și oaie. In 1958 planul a fost depășit cu peste sută la sută la lapte de vacă și cu aproape 50 la sută la lapte de oaie.

Am arătat mai sus contribuția dată de sectorul agricol-cooperatist la fondul central al statului la cîteva produse agro-alimentare. Rezultate asemănătoare s-au obținut și la contractarea plantelor tehnice, a legumelor, fructelor. Realizările de pînă acum demonstrează că sarcina de a produce pînă la sfîrșitul actualului cincinal 60—70 la sută din întreaga producție-marfă agricolă, sarcină dată sectorului socialist al agriculturii de către Congresul al II-lea al partidului, va fi îndeplinită cu succes.

GH. BACIU

Contractări de produse din recolta anului 1959

Cunoscînd avantajele ce le au prin contractarea de produse agricole și animale cu statul, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" comuna Făcăeni, raionul Fetești, au hotărît să contracteze cu statul însemnate cantități de produse agricole din recolta anului 1959. Pînă în prezent ei au și contractat peste 400 de tone de grîu, 350 de tone de porumb și 140 de tone de floarea-soarelui.

In privința plantelor tehnice, colectiviștii au încheiat contract pentru cultivarea a 70 de hectare cu sfeclă de zahăr, 70 hectare cu orez, 10 hectare cu coreandru și 50 hectare cu bumbac. Au fost contractate, de asemenea, însemnate cantități de produse din sectorul zootehnic.

C. FRINCU
corespondent

DE PE CÎMPURILE EXPERIMENTALE, PE TARLALE ÎNTINSE ALE GOSPODĂRIILOR COLECTIVE

Ajung aproape de prînz în Ogoarele. Docarul oprește în dreptul unei porți deasupra căreia se află o tăbliță pe care scrie cu vopsea roșie: Gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu". Ea cuprinde în prezent întregul sat, adică 163 familii ce muncesc laolaltă 1266 ha. Spre norocul meu izbutesc să-l „prind" la sediu pe tov. Marin Crișmac, președintele gospodăriei. De la el aflu că în cei peste 8 ani de existență gospodăria a făcut progrese însemnate îndeosebi în mărirea producțiilor la principalele culturi. Anul trecut, de pildă, s-a obținut la hectar — cu toată seceta — în medie 1.573 kg grîu, 2.000 kg de orz de toamnă, 1.974 kg ovăz.

Un prețios sprijin în sporirea producțiilor l-au primit și îl primesc colectiviștii din partea stațiunii experimentale agricole Mărculești, ale cărei cîmpuri experimentale sînt megieșe cu tarlale gospodării. Chiar de la înființarea gospodăriei, cercetătorii I.C.A.R.-ului au ajutat membrilor ei să-și organizeze bine munca, să-și întocmească planuri de producție corespunzătoare, i-au învățat să pună în aplicare metodele științifice verificate în cîmpurile experimentale.

Desigur că nu toate metodele agrotehnice au fost primite de la început cu încredere de către colectiviști. Așa s-a întîmplat, bunăoară, în vara trecută cu floarea-soarelui. Pe atunci venise în gospodărie tov. ing. Andronache de la I.C.A.R., sfătuindu-i pe colectiviști să aplice o metodă nouă, polenizarea suplimentară artificială. Colectiviștii auzeau pentru întîia oară despre această lucrare; de aceea, nu prea le dădea inima ghes s-o facă. „Ce, noi nu avem altă treabă mai bună de făcut decît să ne ținem de „pupatul" florii-soarelui?" — spuneau unii. Pînă la urmă tovarășul inginer i-a convins și au executat polenizarea. Rezultatul? De pe cele 60 de hectare s-au strîns, în medie, 1.837 kg la ha.

Treptat colectiviștii au putut fi convinși de necesitatea executării arăturilor adînci de toamnă, de folosirea îngrășămintelor, a semințelor de soi etc. In gospodărie a fost introdusă o rotație mai chibzuită a culturilor, asemănătoare cu cea aplicată la I.C.A.R. O parte din grîul de toamnă este cultivat acum după leguminoase și alte plante bune premergătoare. Datorită metodelor agrotehnice, colectiviștii au izbutit să obțină în 1957 o producție de 2.260 kg de grîu la ha. In anul trecut la brigada condusă de Ilie D. Crișmac, porumbul dublu hibrid a dat pe unele parcele 3.500 kg boabe la ha. Cît de departe sînt aceste producții de cele pe care le obțineau țăranii muncitori din sat în gospodăria individuală.

★

Stațiunea experimentală agricolă Mărculești a fost înființată sub regimul trecut pentru a sprijini doar pe cîțiva mari proprietari, care stăpîneau pămînturi întinse în Bărăgan. Tocmai de aceea burghezo-moșierimea nu s-a sinchisit prea mult de dezvoltarea ei.

Abia în anii regimului democrat-popular s-a dat atenția cuvenită acestui important centru de răspîndire a științei agricole. De la 460 hectare și 3 colaboratori cîți erau în 1949, s-a ajuns în prezent la 1.500 de hectare. In laboratoarele și pe cîmpurile experimentale lucrează astăzi circa 20 de cercetători care au la dispoziție mijloace perfecționate.

Ca urmare a înzestrării și întăririi stațiunii, s-a lărgit și cîmpul de activitate: cercetările au fost extinse în domeniul pomiculturii, legumiculturii, culturilor irigate, bazei furajere.

Pe lîngă activitatea de cercetare, stațiunea și-a intensificat treptat și acțiunea de lărgire și întărire a sectorului socialist din agricultură, de răspîndire a metodelor înaintate. Țăranul sărac și mijlocaș nu putea să aplice însă pe bucata lui mică de pămînt cuceririle științei agricole. De aceea, colectivul stațiunii a participat cu succes — alături de organele de partid și de stat — la munca de lămurire a țăranilor muncitori pentru a păși pe calea agriculturii socialiste. Paralel cu aceasta, cercetătorii stațiunii au trecut și la îndrumarea tehnico-organizatorică directă a unora din tinerele unități agricole cooperatiste formate.

Ca urmare a sprijinului primit, gospodăriile colective direct îndrumate au obținut an de an rezultate tot mai bune. **In 1958 ele au strîns cu tot timpul neprielnic recolte asemănătoare celor din stațiune și superioare producțiilor medii pe raion. Gospodăria agricolă colectivă „9 Mai", de exemplu, a scos în medie 1.550 kg grîu la ha, în timp ce media la stațiune a fost de 1.804 kg, iar cea pe raion de numai 1.220 kg.**

In afară de răspîndirea metodelor avansate, stațiunea a dat și dă sprijin material unităților agricole de stat și cooperatiste din raza sa de activitate. In decurs de 7 ani au fost date agriculturii peste 5.743 de tone semințe din soiurile raionate, semințe de legume, cartofi, material săditor etc.

In prezent cercetătorii stațiunii ajută la obținerea de recolte record în unele unități agricole de stat și cooperatiste din jur. De asemenea, au fost înființate la gospodăria colectivă din comuna Sudiți și la cea din Hagieni 2 puncte de sprijin: primul pentru stabilirea asolamentelor raționale la cultura orezului, iar cel de al doilea în vederea îmbunătățirii solurilor degradate.

Acestea sînt cîteva aspecte din activitatea cercetătorilor de la I.C.A.R. Mărculești, în ceea ce privește aplicarea în producție a științei agricole. Ducînd o muncă perseverentă, legată de practică, ei vor izbuti să răspîndească metodele înaintate de lucru în unitățile agircole de stat și cooperatiste din raza de activitate, ajutîndu-le să se dezvolte, continuu.

N. FLORIAN

Infloreşte satul dobrogean

In ultimii ani satele dobrogene au cunoscut o dezvoltare uimitoare. Cu sprijinul statului și aportul voluntar al colectiviștilor — romîni, turci, tătari, ucrainieni etc. — în regiunea Constanța s-au construit noi cămine culturale, noi școli, case de cultură, dispensare și case de nașteri, s-au electrificat aproape 100 de comune și s-au construit drumuri și șosele. In ultimii ani rețeaua de școli a crescut cu 20 la sută, iar numărul cadrelor didactice s-a dublat. Azi în satele dobrogene sînt 365 de cămine culturale — pe lîngă care își desfășoară activitatea peste 500 de formații cu mai mult de 8.000 de artiști amatori — 70 de biblioteci proprii în gospodăriile colective, 58 de cinematografe sătești etc.

In prezent peste 23.000 de familii de colectiviști din regiunea Constanța locuiesc în case noi, aproape 20.000 au aparate de radio, 15.000 și-au electrificat casele, mulți și-au cumpărat mobilă modernă, mașini de cusut, biciclete, motociclete etc.

LABORATORUL COLECTIVEI

In casa-laborator a gospodăriei colective din comuna Mircea-Vodă, regiunea București.

IN OPERA DE TRANSFORMARE SOCIALISTĂ A AGRICULTURII

Faptele, cel mai puternic îndemn

Ing. GH. IACOBESCU
activist al Comitetului regional P.M.R. Timișoara

Aplicînd în mod creator bogata experiență a U.R.S.S. în domeniul transformării socialiste a agriculturii, partidul nostru, prin Rezoluția Plenarei C.C. din 3—5 martie 1949, a trasat linia politică pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii.

Mergînd cu încredere pe calea arătată de partid, an de an un număr tot mai mare de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii s-au unit de bună voie, în gospodării colective, ajungînd ca astăzi în regiunea Timișoara să avem un număr de 344 gospodării colective cu peste 100.000 familii.

In munca de colectivizare au contribuit o serie de factori. In primul rînd organizațiile de partid au luptat cu perseverență pentru aplicarea în practică a liniei politice a partidului privind transformarea socialistă a agriculturii.

Existența unui număr însemnat de gospodării agricole colective cu rezultate bune a exercitat o mare influență asupra țăranilor muncitori. Exemplele gospodăriilor fruntașe din Lenauheim, Arad, Biled, Nădlac, Sînnicolaul Mare au fost urmate de numeroase alte gospodării agricole colective, astfel încît în anul 1958, în regiunea Timișoara, peste 60 gospodării agricole colective au devenit multimilionare. Producțiile obținute de gospodăriile agricole colective au fost mult superioare, ele realizînd cu 336 kg grîu, 713 kg porumb, 350 kg floarea-soarelui, 5.670 kg sfeclă de zahăr și 2.050 kg cartofi mai mult la hectar decît țăranii individuali.

Fondul de bază la 100 ha în gospodăriile agricole colective a crescut în 1958 la peste 100.000 lei în regiunea Timișoara.

In 1958 multe gospodării agricole colective din raioanele Jimbolia, Pecica și Sînnicolau au repartizat la fondul de bază nu numai o parte din veniturile bănești, dar și din produse. In felul acesta au dezvoltat multilateral producția, crescînd animale, cultivînd plante tehnice, ca: floarea-soarelui, sfecla de zahăr etc., realizînd mari venituri. Odată cu mărirea numărului de animale, a crescut și productivitatea. Producția de lapte a crescut de la 1.400 litri cît era în 1956 la 1784 litri în 1958 pe cap de vacă furajată. La gospodăria colectivă din Sînpetrul Mare s-a realizat o producție de lapte de 3.265 litri pe cap de vacă furajată.

Gospodăriile agricole colective din Lenauheim, Biled și altele au obținut producții de 30—40.000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Așa se explică faptul că veniturile gospodăriilor agricole colective din regiunea Timișoara, din cultura plantelor tehnice, în anul 1958 s-au ridicat la peste 74 milioane de lei din care 47 milioane lei au provenit numai din cultura sfeclei de zahăr.

Gospodăria agricolă colectivă din Biled vînzînd statului in 1958 — 150 tone grîu, 250 tone porumb, 10 tone floarea-soarelui, 274 tone cînepă, 2.594 tone sfeclă de zahăr, 105 tone tutun, 5.215 tone carne a obținut un venit de 4,6 milioane lei. Valoarea zilei-muncă în gospodăria agricolă colectivă Biled în 1958 a fost de 40 lei, din care 11 lei în numerar. In anul 1959, colectiviștii și-au propus să ridice valoarea zilei-muncă la 60 lei din care 35 lei în numerar.

Cointeresarea materială a colectiviștilor a avut un rol deosebit de însemnat în creșterea producției în gospodăriile agricole colective. Colectivistul Molcuț Ioan din gospodăria agricolă colectivă Lenauheim de pe suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr a obținut o producție medie de 48.578 kg la ha față de 28.000 kg cît a fost planificat (pentru care a primit 1.246 lei și 31 kg zahăr în afară de ce-i revenea la zile-muncă).

Un puternic mijloc de cointeresare materială a colectiviștilor de a participa cu regularitate la muncă și a lupta pentru sporirea producției agricole a fost și repartizarea de avansuri bănești lunare sau trimestriale. Colectiviștii din Nădlac au primit avansuri bănești lunare, iar pe întreg anul 1958 s-au dat în numerar 15 lei la ziua-muncă în afară de produsele agricole a căror valoare întrece 30 lei.

Succesele gospodăriilor colective din regiunea Timișoara se datoresc muncii stăruitoare a comuniștilor din gospodării, care prin exemplul lor personal, au antrenat masele de colectiviști la lupta pentru obținerea de producții mari.

Comitetul raional de partid Sînnicolaul Mare, înțelegînd însemnătatea pe care o are retribuția nu numai după zile-muncă ci și după producția obținută, a luptat pentru extinderea acestui sistem în cît mai multe gospodării. Activiștii de aici au dat un sprijin mare organizațiilor de bază din gospodăriile agricole colective Pesac și Periam în care colectiviștii începuseră să aplice retribuția în raport cu producția obținută. In aceste gospodării s-au organizat schimburi de experiență, la care au participat secretarii organizațiilor de bază, președinții și brigadierii din celelalte gospodării din cadrul raionului. In cadrul organizațiilor de bază s-au dezbătut cu activul fără de partid și agitatorii din gospodării avantajele acestei forme de organizare și retribuire a muncii. Așa s-a ajuns ca în 23 de gospodării agricole colective din cele 25 existente în raion în 1958 s-a aplicat acest sistem de retribuire a muncii.

Intovărășirile agricole au constituit un mijloc de educare a țărănimii muncitoare în spirit socialist. Incă din 1957 peste 70 la sută din numărul întovărășiților au intrat în întovărășire cu tot pămîntul. In multe din întovărășirile agricole munca a fost organizată pe brigăzi și echipe, ajungîndu-se în multe raioane ca toate întovărășirile să muncească în felul acesta. Crearea și dezvoltarea averii obștești a fost factorul cel mai însemnat care a dus la consolidarea întovărășirilor, ajutînd prin aceasta în mare măsură la educarea în spirit socialist a membrilor întovărășiți. In raionul Sînnicolaul Mare, de pildă, fondul de bază al întovărășirilor la 100 ha teren a ajuns la 12.022 lei, în raionul Arad la 10.763 lei, iar în raionul Pecica la 11.799 lei etc. Valoarea fondului de bază al întovărășirilor agricole din Micalaca, raionul Arad, de pildă, a crescut de la 15.000 lei cît era în 1953 la 163.000 lei în 1957, iar la sfîrșitul anului 1958 fondul de bază la suta de hectare era de 11.573 lei. Intovărășirea are astăzi 111 oi, păsări, mașini și unelte agricole, pomi fructiferi și viță de vie proprietate obștească, un eleșteu de pește etc.

Intărirea economică-organizatorică a întovărășirilor se datorește muncii politice și organizatorice desfășurate de organele și organizațiile de partid.

In întărirea întovărășirilor un rol mare l-au avut analizele periodice făcute de biroul comitetului regional de partid precum și cursurile de pregătire organizate în februarie 1958 cu președinții și secretarii-casieri ai întovărășirilor. Multe din întovărășirile din regiune s-au ridicat la nivelul celor fruntașe datorită schimburilor de experiență organizate la întovărășirile fruntașe. In același timp întovărășiții s-au convins de superioritatea muncii în comun, ceea ce i-a determinat să treacă la forma superioară, la gospodăria agricolă colectivă.

Un aport deosebit în transformarea socialistă a agriculturii și mărirea producției în gospodăriile agricole colective și întovărășiri l-au adus mecanizatorii celor 24 stațiuni de mașini și tractoare din regiune, precum și cele 69 gospodării agricole de stat, care prin exemplul lor au demonstrat superioritatea agriculturii socialiste.

Ca o consecință firească a marilor realizări obținute de gospodăriile colective și întovărășiri, nu este zi în care alte sute de familii de țărani muncitori din raioanele Arad, Lugoj, Făget, Lipova etc., să nu pășească pe calea muncii unite. Pînă în prezent au fost colectivizate 6 raioane, iar raioanele Arad și Lugoj se găsesc în pragul colectivizării totale.

Aplicînd linia partidului, organele de partid și de stat din regiunea noastră au atenția îndreptată înspre consolidarea succeselor obținute, înspre întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și a întovărășirilor, înspre ridicarea acestora la nivelul unităților fruntașe. Paralel cu aceasta, munca politică de lămurire pentru lărgirea sectorului socialist-cooperatist din agricultură este dusă cu succes de la o zi la alta, spre binele țăranilor muncitori.

ÎN CASELE COLECTIVIŞTILOR

Mobilă şi lucruri de preţ în casa colectivistului Teodor Isai din comuna Mădăraş, regiunea Oradea.

Televizor, aparat de radio şi alte lucruri folositoare, iată ce şi-a cumpărat colectivistul Nic. Negulescu din Valea Călugărească, regiunea Ploeşti.

Case ca la oraş, construite de colectiviştii din Hălchiu regiunea Stalin, din veniturile obţinute în gospodărie.

Sarcina noastră principală

S.M.T. Cobadin, raionul Negru-Vodă, regiunea Constanţa, a adus o însemnată contribuţie la opera de transformare socialistă a agriculturii din zona sa de activitate.

Bineînţeles, că pentru a putea deservi în bune condiţii unităţile agricole socialist-cooperatiste, staţiunea a fost înzestrată an de an cu un utilaj nou şi modern. Astfel, baza energetică a S.M.T.-ului sporeşte în aceşti 10 ani de la 36 de tractoare, la 110.

Fără îndoială că la creşterea rapidă a sectorului socialist, au contribuit în bună măsură şi mecanizatorii S.M.T.-ului, atît prin lucrările de calitate şi într-un volum mare, cît şi ca agitatori. Dacă la început S.M.T.-ul făcea doar cîteva lucrări de bază, în prezent mecanizatorii execută nu mai puţin ca peste 25 de lucrări agricole mecanizate. In atenţia lor a stat şi stă în permanenţă sarcina continuei consolidări economico-organizatorice a gospodăriilor colective. Aceasta s-a realizat în principal prin extinderea mecanizării la cît mai multe lucrări agricole şi pe suprafeţe din ce în ce mai mari. Iată de altfel, cum se prezintă dinamica principalelor lucrări în ultimii şase ani (între 1953—1958): La arături, volumul de lucrări a crescut de la 9.210 la 20.684 hantri, la semănat, de la 2.361 la 6.759 hantri, la prăşit de la 423 la 13.761 hantri, la recoltat cu combinele şi secerătorile-legători de la 1.222 la 5.747 hantri. Paralel cu creşterea suprafeţelor lucrate mecanizat şi de bună calitate, a fost îmbunătăţită mult îndrumarea agrotehnică în gospodăriile colective. Toate astea au dus la sporirea producţiei agricole în unităţi. In această privinţă vom arăta doar faptul că în 1957, de pe un lot de 100 de hectare cultivat cu porumb la gospodăria agricolă colectivă Cobadin, respectîndu-se indicaţiile agrotehnice date de staţiune, s-au obţinut — chiar în condiţii neprielnice — o producţie record pentru Dobrogea de 7.539 kg porumb ştiuleţi la ha.

Dar pe linia continuei întăriri şi dezvoltări a gospodăriilor colective, mecanizatorii S.M.T.-ului Cobadin au muncit şi ca agitatori. Trebuie arătat că munca de agitaţie s-a dus în permanenţă, nu pe campanii. Printre cei mai activi agitatori menţionăm pe mecanizatorii Ganea Zaharia, Cozma Mitran, Mincoiu Ion, Marin Drăgan, Neacşu Ion, Pemi Abibula, Aldescu Gheorghe, Trandafir Ion şi alţii, care au desfăşurat o rodnică muncă de agitaţie în satele şi comunele din raza de activitate a S.M.T.

Ca urmare a muncii politice şi îndrumării competente gospodăriile colective şi-au dezvoltat mult pe lîngă sectoarele principale de producţie şi altele printre care zootehnia, viti-pomicultura, legumicultura şi ramurile anexe. Aceasta a permis ca cele mai multe gospodării colective din raza de activitate a S.M.T. să fie multimilionare.

Mecanizatorii-colectivişti, (toţi tractoriştii sînt recrutaţi din gospodăriile colective) de la S.M.T. Cobadin, luptă în continuare, pentru a traduce în viaţă sarcinile izvorîte din documentele de partid, pentru creşterea bunăstării oamenilor muncii de pe ogoare.

Ing. M. VASILE
agronom-şef

Exemplu şi sprijin de nădejde

La gospodăria de stat Secueni, regiunea Bacău, mai fusesem de cîteva ori, cu cinci-şase ani în urmă. Pe vremea aceea, în satele din jurul gospodăriei abia existau cîteva unităţi agricole cooperatiste.

In ultimii ani însă, în Butnăreşti, Trifeşti, Horia, Bogzeşti sau Miron Costin au luat fiinţă numeroase întovărăşiri agricole şi gospodării colective.

Cum s-au dumirit oamenii asupra marilor foloase ale muncii în comun, cu mijloace mecanizate? In această privinţă socot că nu greşesc deloc atunci cînd afirm că gospodăria de stat le-a fost permanent exemplu şi îndemn, de-a lungul celor zece ani, de activitate. Multe lucruri noi au văzut ţăranii muncitori la gospodăria de stat, care i-au convins a porni pe drumul cel nou. In primul rînd, organizare bună a muncii, folosirea metodelor agrotehnice înaintate, extinderea mecanizării muncilor pe scară largă şi ca urmare producţii mari la hectar. Să ne oprim, de pildă, la recoltele obţinute de gospodăria de stat în 1957. In acel an, gospodăria a dobîndit la ha 2.671 de kg. de grîu pe 770 de hectare şi 4.020 de kg de porumb boabe la ha pe 456 de ha. — **primind drapelul de fruntaşă pe ţară în ramura cerealieră.** In 1958, cu toate condiţiile mai grele de clima, aci s-a realizat 2.180 de kg. de grîu la hectar (pe 840 de hectare) şi 3.315 kg de porumb boabe la hectar pe 547 de hectare.

Dar gospodăria a devenit renumită şi pentru recoltele obţinute la seminţe de legume ca şi pentru producţiile bune din sectorul zootehnic (lapte carne etc.) obţinute cu un preţ de cost sub plan.

Aceste recolte şi producţii le-au dat mult de gîndit ţăranilor muncitori din Secueni (unde azi există o puternică întovărăşire agricolă) celor din Chilii (unde a luat fiinţă o gospodărie colectivă), celor din Trifeşti (unde s-a întemeiat o cooperativă agricolă de producţie). Ei au stat pe îndelete de vorbă cu inginerii şi tehnicienii gospodăriei de stat despre avantajele folosirii tractoarelor, despre atenţia ce trebuie să se dea bunei pregătiri a terenurilor înainte de însămînţare, despre recoltatul la vreme. E de mirare că foarte mulţi dintre ei au început să ceară sprijinul gospodăriei de stat, pentru a-i urma exemplul?

— In primăvara trecută, îmi spunea tov. Pricop Ion, membru al cooperativei de producţie din Trifeşti, ne trebuiau seminţe de soi de porumb şi de legume. Ne trebuiau şi maşini. Am stat de vorbă cu tov. Valeriu Negoiţă, directorul gospodăriei de stat. I-am spus păsul.

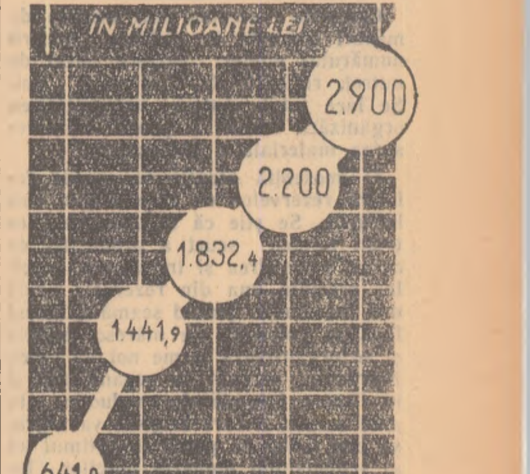
La vre-o cîteva zile, ne-a trimis 2 semănători de cereale. Ne-a dat şi seminţe. A repartizat şi un tehnician care să ne îndrume. La recoltat gospodăria ne-a ajutat cu 2 secerători-legători. Au văzut şi ceilalţi oameni producţiile noastre: Mai mari cu mult ca ale individualilor. De curînd, am primit 10 cereri noi de înscriere...

De sprijinul dat de gospodărie beneficiază multe unităţi agricole cooperatiste din împrejurimi. De exemplu, gospodăria le-a livrat zeci de tăuraşi şi zeci de vieruşi de prăsilă, şi peste 33.000 de puieţi de pomi fructiferi, din pepiniera ce se întinde pe 49 de hectare.

Astă toamnă, tractoriştii Cîmpeanu Ion, Casin Stelian şi Sturzu Gheorghe dintr-o brigadă a gospodăriei de stat au arat 40 de hectare la întovărăşirea din Secueni. Şeful secţiei Cuciulaţi a gospodăriei, tov. Zeiţ Vasile, poate fi găsit la fiecare 2-3 zile la întovărăşirea din Unceşti, pe care o ajută la fiecare pas; cei 40 de socotitori din gospodăriile colective care au urmat cursul de instruire la Trifeşti au vizitat toate trupurile gospodăriei de stat şi au primit îndrumări concrete de a contabilii de aci, despre operaţiile financiare pe care trebuie să le execute în cursul anului, iar în iarna ce a trecut, diferiţi ingineri şi tehnicieni din gospodărie cum sînt: Stoica Dumitru, Jalbă Emil sau Romaniuc Mihai au ţinut lecţii în cadrul cursurilor agrozootehnice, în comunele din jurul gospodăriei. Alţii — cum sînt Glod Teodor, maistru la culturi de cîmp la secţia Dulceşti, inginerul Fuioagă Ion, Vasile Firtescu, brigadier legumicol la secţia Cuciulaţi, ori mecanicul uzinei electrice Ticămucă Gh., muncesc cu sîrguinţă în cadrul echipelor de agitatori, în diferite sate, în scopul extinderii sectorului agricol cooperatist.

Toate acestea contribuie ca agricultura regiunii să înflorească, iar oamenii să simtă din plin ajutorul gospodăriei de stat, să vadă limpede care le este drumul de viitor. Dacă în ultima vreme la Trifeşti, Sofroceşti, Unceşti, Basta şi alte sate din jurul gospodăriei s-au înscris în unităţile agricole cooperatiste sute de noi membrii — aceasta se datoreşte în bună măsură şi contribuţiei de preţ pe care gospodăria de stat o aduce la transformarea socialistă a agriculturii din împrejurimi.

AL. RAICU

IZVOR DE BELŞUG ŞI VIAŢĂ NOUĂ

Gospodăria noastră colectivă „11 Iunie" din comuna Hălchiu, raionul Codlea, a luat fiinţă în anul 1950. Intemeietori: 51 de familii de ţărani muncitori romîni şi gremani. Averea: 241 ha., cîteva căruţe şi animale. Munca în comun pe tarlale mari şi cu ajutorul tractoarelor şi maşinilor de la S.M.T. a dat an de an roade tot mai mari. Ca urmare, numărul familiilor şi suprafaţa de teren a gospodăriei a crescut într-un ritm rapid. Azi, colectiva noastră numără 273 familii şi 1.216 ha. Viaţa nouă, luminoasă şi înstărită şi-a croit drum larg şi în Hălchiu.

Astăzi gospodăria noastră colectivă este puternică şi vestită în Ţara Bîrsei. Anul trecut, numai veniturile băneşti au fost de 3.803.405 lei, deci cu 1.541.361 lei mai mult decît în anul 1957, iar fondul de bază al gospodăriei a ajuns la suma de 5.021.562 lei, ceea ce înseamnă că într-un singur an a crescut cu 1.441.562 lei.

Dar bogăţia colectivei noastre se poate vedea şi în recoltele mari de grîu, cartofi, sfeclă de zahăr, orz, grădina de legume şi altele. Cu toate că în anul trecut condiţiile climaterice au fost nefavorabile, noi am obţinut la ha: 2.165 kg grîu, 2.553 kg orz, 25.360 kg sfeclă de zahăr, 20.000 kg cartofi, 46.553 kg varză de toamnă, 31.952 kg roşii.

Cum era şi de aşteptat, în urma obţinerii acestor producţii vegetale şi a veniturilor băneşti de la fermele de vaci şi oi, de la secţiile de rotărie, fierărie, dulgherie, zugrăvit etc., gospodăria a putut să împartă membrilor săi, pentru fiecare zi-muncă cîte 4 kg cereale, 7 kg cartofi, 5 kg fîn, 15 lei şi însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi. Astfel, tov. Ion Deacu a primit 2.633 kg grîu, 1.795 kg de orz, 8.379 kg cartofi, 2.397 kg fîn trifoi, 1.147 kg de legume, 293 kg de zahăr şi suma de 17.655 lei etc. De asemenea, familia colectivistului Gheorghe Ereuş a primit 1.870 kg grîu, 1.275 kg orz, 5.150 kg cartofi, 1.700 kg fîn, 208 kg zahăr, 12.750 lei şi altele.

Veniturile primite de către fiecare colectivist în parte glăsuiesc cu prisosinţă că munca în gospodărie este un izvor de belşug, de viaţă nouă, ea deschizînd tuturor membrilor săi posibilităţi pentru făurirea unui viitor luminos.

In trecut, cînd munceam fiecare pe petecul nostru de pămînt, nici nu ne puteam închipui că vom putea ajunge să realizăm astfel de venituri, să trăim o viaţă atît de îmbelşugată.

Drumul arătat de partid prin Rezoluţia din 3—5 martie 1949, s-a dovedit, pentru toţi ţăranii muncitori, drumul belşugului şi al vieţii fericite.

Iată în numai 9 ani viaţa noastră, a celor din Hălchiu, s-a schimbat mult. In fiecare an, începînd din luna martie şi pînă în noiembrie, copiii noştri între 6 luni şi 3 ani sînt îngrijiţi şi hrăniţi la creşa gospodăriei, iar cei între 3 şi 7 ani primesc o educaţie aleasă la căminul de zi al gospodăriei.

Tineretul şi chiar vîrstnicii merg în timpul liber la colţul roşu al gospodăriei unde citesc cărţi, ziare, ascultă muzică sau joacă şah. Din cînd în cînd, echipa de dansuri şi de teatru a gospodăriei prezintă în faţa întregului sat diferite spectacole. Colectiva mai are şi un cinematograf care pe de o parte aduce venit gospodăriei, iar pe de altă parte, dă prilej colectiviştilor să vizioneze diferite filme artistice şi filme documentare cu caracter agricol.

Sărăcia de altădată a fost de mult înlocuită la noi cu belşugul şi bunăstarea.

In prezent, peste o sută de colectivişti, printre care Nicolae Chiţu, Gheorghe Juga, Ştefan Tomescu şi alţii, şi-au construit case noi, case care nu mai seamănă cu cele din trecut ci par nişte adevărate vile. Mobila nouă, aparatele de radio, difuzoarele, împodobesc camerele tuturor colectiviştilor de la noi din Hălchiu. De asemenea, fiecare familie de colectivişti şi-a cumpărat cel puţin cîte o bicicletă.

In aceşti peste 9 ani, mulţi fii de colectivişti au mers la învăţătură, la şcoli înalte. De pildă, colectivistul Boghez Gheorghe are fiul student la Institutul Agronomic din Bucureşti, Petre Lazăr are şi el o fată studentă la Institutul Geologic, iar Dumitru Stroe are un fecior ofiţer şi unul student la Institutul Pedagogic. Astfel de exemple se pot da multe.

Acum cînd se împlinesc 10 ani de la istorica Rezoluţie din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al P.M.R., rezoluţie care ne-a deschis nouă ţăranilor muncitori drumul spre o viaţă nouă şi îmbelşugată şi noi colectiviştii din Hălchiu mulţumim partidului şi ne angajăm să muncim şi mai bine, să vindem statului cît mai multe produse agricole, pentru a dezvolta gospodăria şi a ne făuri un trai şi mai îmbelşugat.

MOISE RIPEA
ION CAPAŢINA
FILIP PREOTEASA
NICOLAE CHIRIŢA
GHEORGHE LIPA
membrii ai gospodăriei colective din Hălchiu, regiunea Stalin

Pe SCURT

● Pentru consolidarea şi dezvoltarea lor multilaterală, tinerelor noastre unităţi agricole cooperatiste li s-au acordat, an de an, credite pe termen lung în sume tot mai mari. Astfel, dacă în 1949 valoarea creditelor pentru investiţii şi pentru producţie au fost de numai 1.832.000 lei, în 1955 creditele au fost de 159.851.000 lei, iar în 1958 de 270.097.000 lei. In cei aproape 10 ani, valoarea creditelor primite numai de gospodăriile colective se ridică la 1.112.165.000 lei.

● *Transformările socialiste petrecute în viaţa satului au determinat o modificare structurală a cererii de consum în mediul rural. Astfel, în ultimii zece ani au fost vîndute la sate peste 500.000 de aparate de radio şi difuzoare, zeci de mii de maşini de cusut, aragaze, instrumente muzicale, aparate de fotografiat, un număr mare de biciclete, motociclete şi motorete, mii de garnituri de mobile şi alte mărfuri.*

● Cu ajutorul creditelor şi al materialelor de construcţie repartizate de către statul nostru democrat-popular, gospodăriile colective din întreaga ţară au ridicat din 1953 şi pînă la sfîrşitul anului trecut 19.343 diferite construcţii. Printre acestea se numără: 3.221 grajduri pentru vite mari, 2.109 maternităţi şi îngrăşătorii, 2.267 saivane şi multe alte feluri de construcţii.

● *In ultimii ani inventarele gospodăriilor agricole colective s-au îmbogăţit cu multe şi diferite maşini şi unelte agricole. Numai prin cooperaţia de consum gospodăriile colective şi-au procurat peste 1000 de autocamioane.*

● Un preţios sprijin au primit gospodăriile colective şi în ce priveşte îndrumarea agrozootehnică. In anul 1958, de exemplu, în gospodăriile colective mai mari au muncit efectiv 1.225 ingineri şi tehnicieni agronomi şi zootehnişti.

● *Anul acesta gospodăriile agricole colective din regiunea Galaţi vor ridica 806 noi construcţii. Se va extinde construcţia de adăposturi din materiale locale, pentru animale. La aceste construcţii se vor folosi baloţi de paie, lemnul de esenţă moale şi stuful.*

CIFRE ŞI FAPTE

● Gospodăriile colective din regiunea Constanţa au obţinut importante realizări şi în dezvoltarea creşterii animalelor. In prezent gospodăriile colective din această regiune posedă aproape 30.000 de taurine, peste 400.000 de ovine, 46.000 de porcine, un număr mare de păsări, stupi de albine etc.

● *Datorită mecanizării lucrărilor, unităţile agricole cooperatiste au realizat producţii medii cu 300—400 de kg de cereale la ha mai mult decît ţăranii cu gospodării individuale, ceea ce înseamnă în anul 1957, de exemplu, la suprafaţa cooperativizată un spor de peste 750.000 de tone de cereale, respectiv peste 800.000.000 lei.*

● Prin îndeplinirea planului de producţie prevăzut pe acest an, colectiviştii din Cenad, regiunea Timişoara, vor realiza venituri de peste 11.500.000 lei. In prezent fondul de bază al gospodăriei colective este de peste 2.770.000 lei.

● *Gospodăriile colective din regiunea Oradea au în momentul de faţă un fond de bază în valoare de peste 63.630.000 lei, revenind 140.000 lei pentru fiecare o sută de hectare. Anul trecut majoritatea gospodăriilor colective din această regiune au împărţit la ziua-muncă produse şi bani în valoare de 28-35 lei.*

● Numeroase gospodării colective din regiunea Bucureşti, ca cele din Modelu, Mircea Vodă, Ceacu, Buzescu etc. şi-au creat cărămidării care au satisfăcut necesităţile acestor gospodării şi s-a realizat un disponibil care a fost vîndut altor unităţi. Gospodăria colectivă din Ceacu, de pildă, a vîndut anul trecut peste 1.000.000 de cărămizi, realizînd importante venituri.

Gospodăria colectivă — cale sigură a marilor producţii

In gospodăria colectivă „Drapelul Roşu" din comuna Arcuş, raionul Sf. Gheorghe, lucrez numai din anul trecut. In acest timp, relativ scurt, de cînd muncesc ca inginer în gospodărie am avut posibilitatea să mă conving practic de două mari adevăruri. Primul: gospodăria colectivă este o cale sigură a obţinerii de mari producţii. Al doilea: în gospodăria colectivă noi, inginerii, putem găsi cel mai bun cîmp de aplicare a celor învăţate în şcoală.

Ca argumente la aceste două afirmaţii am să aduc decît cîteva exemple care socot că sînt destul de edificatoare.

In anul trecut, gospodăria colectivă „Drapelul Roşu" a cultivat cu grîu o suprafaţă de 110 hectare. Cu toate condiţiile neprielnice de climă, producţia medie obţinută a fost de 1.700 kg. la ha. In sectorul individual producţia medie a fost de 1.000—1.100 kg. la ha. Ţăranul muncitor Boko Ernö, spre exemplu, lucrînd pămîntul cu vitele lui, semănînd tîrziu, neîngrijind cum se cuvine cultura, a recoltat astă-vară doar 800 kg. de grîu la ha. Pămîntul, atît al gospodăriei cît şi al ţăranilor individuali este la fel. De ce gospodăria a obţinut recolte cu mult mai mari decît individualii?

Factorul esenţial este agrotehnica aplicată. Semănînd grîul pe tarlale întinse gospodăria a avut putinţa ca toate lucrările, începînd cu arătura şi terminînd cu recoltarea, să le execute mecanizat. O mare importanţă s-a dat alegerii terenului în funcţie de planta premergătoare. Astfel, o bună parte din suprafaţa de grîu a fost cultivată după trifoi şi cartofi, în teren îngrăşat. Deoarece unele suprafeţe au fost semănate cu grîu pe terenuri comasate în toamna anului 1957, — terenuri care fuseseră superficial lucrate în trecut — a fost nevoie ca pe acestea să se aplice în primăvară cîte 100 kg. azotat de amoniu la hectar, pentru a stimula creşterea plantelor ieşite slab dezvoltate din iarnă.

Producţii mari a obţinut gospodăria colectivă şi în ceea ce priveşte sectorul zootehnic. E destul să arăt că în momentul de faţă, cele 53 de vaci ale gospodăriei dau în medie zilnic cîte 10—12 litri de lapte. Aceasta se datoreşte modului de furajare — şi îndeosebi folosirii nutreţului însilozat — şi condiţiilor bune de iernat create animalelor. Astfel, cunoscînd marea valoare nutritivă a nutreţului murat şi influenţa lui asupra producţiei animale, gospodăria colectivă a însilozat în toamna trecută peste 600 tone de diferite furaje, adică circa 5 tone pe cap de vită mare. De asemenea, pentru o bună adăpostire a animalelor au fost construite grajduri moderne, spaţioase, călduroase.

S-ar părea că exemplele date vin exclusiv în sprijinul primei afirmaţii, şi anume că gospodăria colectivă este o cale sigură de obţinere a unor producţii mari. Nu trebuie uitat că fiecare regulă agrozootehnică aplicată în gospodărie se face sub directa îndrumare a noastră, a inginerilor, care sîntem datori să-i învăţăm pe colectivişti cum să obţină producţii din ce în ce mai bune. Aici, în gospodărie, noi nu numai că ne verificăm cunoştinţele, dar avem posibilitatea ca, în condiţii de producţie, să contribuim la dezvoltarea ştiinţei agricole. In ce mă priveşte, deocamdată mă gîndesc la crearea unor loturi experimentale cu pricipalele culturi agricole şi la înfiinţarea unei case-laborator. Tocmai de aceea spuneam la început, că gospodăria colectivă oferă inginerilor agronomi un bun cîmp de aplicare a ştiinţei agrozootehnice.

GRIGORE FERENCZ
inginer agronom la gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roşu" din comuna Arcuş, raionul Sf. Gheorghe,

Pe drumul dezvoltării multilaterale...

11 septembrie 1949...

Era o zi frumoasă de început de toamnă. La această dată 72 de familii de ţărani muncitori din comuna Belitori, raionul Roşiori de Vede, şi-au unit laolaltă pămîntul, la îndemînul partidului, păşind cu încredere pe drumul gospodăriei colective.

De atunci s-au scurs aproape 10 ani. La început mai puţin, apoi cu paşi din ce în ce mai mari, gospodăria s-a dezvoltat multilateral.

Anul 1955 a însemnat pentru colectivişti o serioasă cotitură în dezvoltarea gospodăriei lor. De atunci ei au început să dezvolte pe lîngă cultura cerealelor noi ramuri de producţie: cultura plantelor tehnice, legumicultura, creşterea animalelor. In 1955 colectiviştii au dezvoltat creşterea animalelor de producţie. Ei au cumpărat atunci 14 vaci de rasă şi 200 oi ţigăi, punînd bazele dezvoltării fermelor de vaci şi oi. Pentru prima oară ei au cultivat în acel an plante tehnice şi legume.

Strădaniile n-au fost zadarnice. Bilanţul anului 1955 a arătat colectiviştilor ce posibilităţi mari le stau la îndemînă pentru dezvoltarea şi înflorirea gospodăriei. In anii următori, conducerea gospodăriei colective a acordat şi mai multă atenţie dezvoltării ramurilor de producţie care s-au dovedit a fi rentabile. Mare extindere a căpătat în acest timp sectorul zootehnic. De la 14 vaci şi cîţiva boi în 1955, gospodăria a ajuns în anul 1958 la 80 de taurine, 199 de porcine, 591 de ovine, 445 de păsări, 40 de stupi etc. Odată cu dezvoltarea sectorului zootehnic, s-au construit în gospodărie şi adăposturile corespunzătoare. Pe lîngă trei grajduri pentru vite, două pentru porci şi un saivan, colectiviştii au mai amenajat şi două cotete pentru păsări.

Paralel cu creşterea suprafeţelor, ca urmare a aplicării regulilor agrotehnice, colectiviştii au obţinut producţii sporite la hectar. De pildă în 1957 media producţiei de grîu pe o suprafaţă de 165 de hectare a fost de 1.925 kg. iar la porumb de 3.300 kg. Acest fapt a făcut să crească veniturile gospodăriei. De la circa 350.000 lei, cît a fost venitul gospodăriei în anul 1955, acesta număra la sfîrşitul anului 1957, 639.700 lei. Numai din cultura plantelor tehnice colectiviştii au obţinut în 1957 peste 177.000 lei. A sporit în aceşti ani şi fondul de bază al gospodăriei colective, de la aproape un milion lei cît a fost în 1955, la 1.636.405 lei în 1957.

Anul trecut gospodăria colectivă „Timpuri Noi" a făcut paşi şi mai mari pe linia dezvoltării sale multilaterale. Odată cu dezvoltarea fermelor de animale, colectiviştii au obţinut aci şi o sporire a producţiei zootehnice. Faţă de 1.400 litri lapte cît a fost media pe cap de vacă furajată în 1957, anul trecut, datorită selecţiei vacilor şi hrănirii lor raţionale, s-au obţinut peste 2.300 litri lapte pe cap de vacă furajată. De la oi, s-au realizat cîte 2,4 kg. lînă pe cap de oaie, cîte 18 purcei de fiecare scroafă, etc. Ca urmare a extinderii legumiculturii şi a plantelor tehnice, a organizării fermelor de animale, anul trecut bilanţul gospodăriei a fost şi mai bun. La rubrica venituri băneşti, el înregistra suma de 1.047.595 lei. Din acestia, 667.000 lei s-au obţinut din producţia vegetală şi peste 307.000 lei de la fermele zootehnice. In ceea ce priveşte fondul de bază, în anul trecut acesta a atins aproape 2.000.000 lei.

Toate aceste realizări s-au răsfrînt, după cum era şi firesc, asupra veniturilor colectiviştilor. Anul trecut, retribuţia zilei-muncă calculată la preţ de achiziţie, a fost de aproape 26 de lei. Pentru cele 1.000 zile-muncă realizate în 1958, colectivistul Marin Barbu cu familia sa a primit 8.000 lei, 12.000 kg cereale, plus alte produse.

In aceşti ani a crescut mult şi nivelul de trai al colectiviştilor. In ultimul timp peste 20 de familii şi-au construit case noi, altele 80 şi-au cumpărat vaci cu lapte, 40 tineri şi-au procurat biciclete, iar aparatul de radio a ajuns un lucru obişnuit în casa colectiviştilor. Rezultatele obţinute în gospodăria colectivă au influenţat, după cum era şi firesc, creşterea numerică a membrilor gospodăriei. De la 72 de familii şi 219 ha teren cît a avut la înfiinţare, gospodăria număra anul trecut 304 familii cu o suprafaţă de 832 hectare. In 1958 au intrat în gospodăria colectivă peste 130 de familii, iar în primele luni ale anului acesta au mai făcut cereri încă 40 de familii.

Planul de producţie al gospodăriei pe anul 1959 cuprinde cifre îndrăzneţe: peste două milioane şi jumătate venituri băneşti şi 3 milioane jumătate fond de bază. O dezvoltare şi mai mare vor lua fermele de animale, legumicultura, cultura plantelor tehnice. Nu încape nici o îndoială că membrii colectivişti din această gospodărie îşi vor realiza cu cinste angajamentele luate pentru anul acesta. Cei 100 miei vînduţi, cei 80 grăsuni ca şi legumele timpurii trimise pe piaţa Capitalei sînt doar un început.

TRAIAN BILBIIE

Din R.S.S. Moldovenească

30.000 kg de carne la 100 de hectare teren agricol

Angajamentul colhoznicilor din raionul Ceadîr-Lunga

M. VINOGRADSKII

In ianuarie, la o consfătuire la care au luat parte agronomi, zootehniști, veterinari, economiști, contabili, președinți de colhozuri și secretari ai organizațiilor de partid din colhozurile din raionul Ceadir-Lunga s-a discutat chemarea crescătorilor de animale din regiunea Riazan cu privire la sporirea producției de carne. Susținînd inițiativa patriotică a colhoznicilor din Riazan, participanții la consfătuire și-au luat și ei angajamentul de a obține în anul 1965, cite 30.000 kg. de carne la suta de hectare de teren agricol. Cei din colhozurile „Cotovschi", „Crasnoie Znamia", „Leninschi Puti", „Lenin" și „Chirov" s-au angajat să obțină cite 35.000—36.800 kg de carne la suta de hectare.

Organizațiile de partid, conducerile colhozurilor împreună cu toți colhoznicii au discutat apoi amănunțit, in fiecare colhoz, sarcinile trasate de partid pentru planul septenal și le-au încuviințat unanim. S-au intocmit planuri de dezvoltare a fiecărei gospodării pe următorii șapte ani.

Nu pentru prima dată dețin crescătorii de animale din acest raion locul de fruntași în lupta pentru sporirea producției de carne. In anul 1957, colhozurile fruntașe de aici și-au luat, primii din țară, angajamentul că într-un viitor apropiat vor produce cite 10.000 kg. de carne la suta de hectare de teren agricol. Inițiativa aceasta a fost incuviințată cu căldură de către Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Acum, în colhozurile acestui raion s-a întărit și mai mult baza materială, au crescut cadrele, minunații meșteri ai creșterii animalelor.

Luîndu-și aceste angajamente noi, colhoznicii din raionul Ceadir-Lunga se bizuie pe calcule concrete, pe posibilități reale. Față de anul 1958, ei socot că încă în anul 1960, producția de carne in raion va fi dublată, dînd in medie, cite 13.500 kg. la suta de hectare de teren agricol.

Calculele acestea sint urmate de măsuri concrete in vederea măririi numărului vitelor, lărgirii bazei de nutreț, ridicării de construcții noi. Se face totul pentru imbunătățirea organizării muncii și pentru cointeresarea materială a colhoznicilor.

O deosebită atenție se acordă folosirii rezervelor de care dispun colhozurile. Se știe că la sporirea într-un termen scurt a producției de carne, înmulțirea și îngrășarea porcilor prezintă una din rezervele cele mai însemnate. Ținînd seamă de acest fapt, în colhozuri se măresc fermele și se organizează ferme noi de porci. Ingrășatul porcilor se organizează și în fiecare brigadă de producție. In anul acesta, fiecare brigadă va îngrășa cite 5-600 de porci. In ultimul an al septenalului numărul porcilor îngrășați de fiecare brigadă se va ridica la 2-3.000 de capete. De îngrășatul porcilor se vor ocupa și lucrătorii de la fermele de vaci.

Colhoznicii din raionul Ceadir-Lunga au chibzuit bine și au scos la iveală și alte rezerve care, puse in valoare, le vor asigura îndeplinirea angajamentelor luate. O rezervă importantă o constituie organizarea în colhozuri a unor ferme speciale pentru îngrășarea vitelor cornute mari. De acum înainte vor fi vîndute statului numai vite grase. Acest fapt asigură în plus cantități considerabile de carne.

In colhozurile raionului se dă o deosebită atenție creării unei baze puternice de nutrețuri. Fiecare artel agricol își revede acum structura semănăturilor, mărind cu mult suprafețele însămînțate cu porumb. In anul de față, suprafața insămînțată cu porumb va spori în raion cu 2.000 de ha. In colhozuri se desfășoară totodată pe larg lupta pentru a se obține în anul acesta o producție de porumb de cel puțin 6.000 kg de boabe și 35.000 kg de masă verde la hectar.

Rezervele de care dispune raionul în vederea dezvoltării creșterii animalelor apar deosebit de vădite în unele colhozuri luate aparte. Bunăoară, colhozul „Lenin" a plănuit să îngrașe în anul 1965 un număr de 36.000 de porci, 1.600 de oi, 1.776 de vite cornute mari, 30.000 de iepuri de casă și 164.000 de păsări. Toate acestea vor da cel puțin cite 36.800 kg de carne la suta de hectare de teren agricol. Organizația raională de partid, conducerile colhozurilor fac mult pentru a ridica cointeresarea materială a fiecărui colhoznic, a mări spiritul de răspundere pentru lucrul încredințat. Bunăoară, în colhozul „Chirov" s-a stabilit o plată premială pentru un mare stagiu de lucru la ferma de vite. Cel care va lucra 3 ani de-a rîndul la ferme primește un premiu de 2.000 de ruble. Pentru 5 ani se dau 3 mii, iar pentru 10 ani — 5.000 de ruble. S-a stabilit că pentru producerea unui kg. de carne în greutate vie, e nevoie să se cheltuiască 5 kg. de grăunțe. Cel care va obține o producție mare cheltuind mai rațional nutrețurile va primi plată suplimentară. Celui care va cheltui mai multe nutrețuri concentrate decit prevăd normativele i se va reduce plata de bază cu pînă la 50 de procente. Ingrijitorii de porci, primesc pentru fiecare kg. de adaus în greutate peste prevederile planului cite 50 de copeici.

In toate colhozurile din raion domnește acum un mare avînt. Studiind documentele istoricului Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, oamenii muncii de pe ogoarele colhoznice caută să facă totul pentru a realiza cît mai repede planul septenal. Colhoznicii intreprind măsuri concrete cu scopul de a obține în anul de față o recoltă bogată la toate culturile agricole, de a reduce termenele recoltării, de a mecaniza lucrările la cultivarea prășitoarelor. Multă grijă se manifestă în colhozuri pentru mărirea productivității muncii și pentru reducerea prețului de cost al unui kg. de carne sau lapte.

In raion se va desfășura pe larg și construcția încăperilor pentru vite. Planurile de dezvoltare continuă a zootehniei cer ca să fie și mai multe grajduri, cotinețe, terenuri pentru îngrășarea vitelor. In anii 1959-1960, în fiecare brigadă mixtă se vor construi cotețe de tip semideschis în care să se poată întreține cîte 2-3.000 de porci. Aceste cotețe vor fi construite de brigăzile respective.

Zilele acestea va fi pus în funcție la Ceadir-Lunga combinatul de carne, o uriașă întreprindere modernă, în care vor fi prelucrate zilnic 48 tone de carne. La combinat se va construi o secție pentru prelucrarea singelui și a făinei de oase. Astfel, colhozurile vor obține un prețios supliment de nutreț.

Iată cum inițiatorii marii întreceri s-au apucat cu toată seriozitatea de realizarea înainte de termen a planului septenal. Acțiunile le sînt sigure și bazate pe calcule concrete și precise.

DOCUMENTE IMPORTANTE PENTRU CAUZA PĂCII

Zilele trecute au luat sfîrșit la Moscova lucrările sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Documentele adoptate (rezoluția intitulată „Să se pună capăt „războiului rece"! și apelul prin care popoarele sint chemate să-și intețească lupta pentru a se ajunge la încetarea experiențelor cu arma nucleară) exprimă hotărirea fermă a partizanilor păcii de a sprijini fără rezerve eforturile tuturor acelora care acționează pe orice căi în apărarea păcii.

Bogățiile naturale, munca oamenilor, progresul științei, — toate acestea, se spune în rezoluție, sînt folosite in măsură considerabilă pentru pregătirea unui război. Cheltuielile pentru înarmare fac să scadă nivelul de trai al popoarelor și frinează dezvoltarea economiei. Piedicile ce stau în calea lărgirii legăturilor comerciale aduc prejudicii bunăstării generale.

Amintind că suveranitatea statelor și dreptul la autodeterminare a popoarelor sînt încălcate prin amestecul permanent în treburile interne ale acestora, că se fac încercări de a folosi „războiul rece" pentru a justifica dominația colonială, că astăzi, in centrul Europei se intensifică încordarea iar securitatea este amenințată tot mai mult, rezoluția subliniază că a sosit de mult timpul să se adopte calea tratativelor și să se țină o conferință la nivel înalt pentru a rezolva problemele litigioase. Dorința popoarelor de a schimba situația a devenit atît de puternică încit ea poate pune capăt o dată și pentru totdeauna „războiului rece".

In momentul de față mișcarea mondială a partizanilor păcii s-a întărit considerabil. In diferite regiuni ale lumii au apărut noi și puternice forțe iubitoare de pace. Cu aceste forțe s-a stabilit o strînsă colaborare, ceea ce a dat un nou impuls luptei popoarelor pentru pace.

Apelul intitulat „Să se pună capăt experiențelor cu arma nucleară!" cheamă popoarele tuturor țărilor să exercite presiuni asupra guvernelor care împiedică realizarea unui acord.

Conferința de la Geneva, se spune în apel, a ajuns într-un impas, într-o fază critică, în timp ce întreaga omenire așteaptă ca la conferință să fie încheiat un acord. Experiențele cu arma nucleară nu sînt interzise nici pînă astăzi. Ca urmare a fiecărei noi explozii, arma nucleară devine tot mai perfecționată, tot mai ucigătoare. In apel se arată că unele puteri refuză încheierea unui acord necondiționat cu privire la încetarea imediată și pentru totdeauna a tuturor tipurilor de experiențe cu arma nucleară. Apelul subliniază că este de datoria tuturor organizațiilor obștești și a persoanelor particulare de a trimite delegații și mesaje de protest la Geneva. Toți trebuie să stăruie asupra interzicerii o dată și pentru totdeauna a experiențelor cu arma nucleară.

Sinceri atașați cauzei păcii și prieteniei între popoare, oamenii muncii din țara noastră își intețesc eforturile pentru a-și aduce întreaga contribuție la deplina înfăptuire a nobilelor idei cuprinse în documentele Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

NEGRU PE ALB

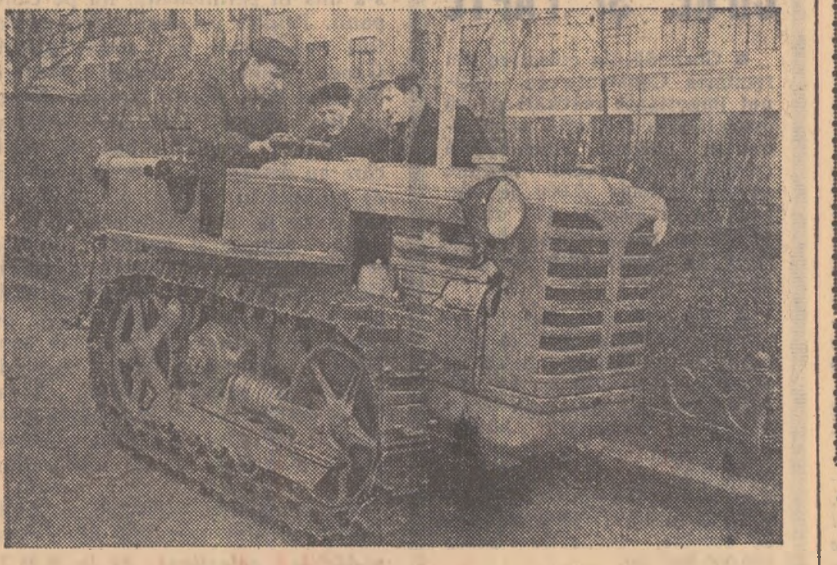
Noul guvern al Cubei intenționează să naționalizeze industria zahărului, aflată în mîinile unui grup de industriași.

Industriașii, negreșit.
O viață dulce au trăit.
Acum, pentru întiia oară,
Le-o face zahărul ...amară.

Din cauza crizei economice, în Olanda crește mereu stocul de cărbune nevîndut.

Cu cărbunii nevînduți,
Stau patronii abătuți
Și văd... negru dumnealor
Inaintea ochilor.

I. B.

Tractorul „T-44", realizat de Uzina de tractoare din Harkov, este o mașină cu gabarit mic, destinată unor anumite lucrări din colhozuri.
In fotografie: un grup de specialiști de la Uzina de tractoare din Harkov făcind proba noului tractor cu șenile „T-44".

Concursul „CINE ȘTIE, NE SCRIE"

Festivitatea de premiere

Duminica trecută a avut loc la Casa Agronomului din București festivitatea înmînării premiilor celor 60 de participanți la concursul „Cine știe, ne scrie" cărora li s-au atribuit premiile I, II sau III. Ca și primul concurs de acest fel organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Comitetul de Radio și Televiziune, cel de al doilea concurs s-a bucurat de o largă participare. Peste 5.400 de colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori individuali, muncitori din gospodării agricole de stat și S.M.T-uri au studiat cu însuflețire literatura agrotehnică, documente de partid și de stat, hotăriți să răspundă cît mai bine la întrebările difuzate în cadrul concursului.

Cu prilejul festivității de premiere a „celor mai buni dintre cei buni", mulți dintre aceștia au vorbit despre rezultatele obținute în producția agricolă ca urmare a studierii cărților agrotehnice. Ei au subliniat cu numeroase exemple superioritatea muncii în comun, pe tarlale întinse, asupra muncii de unul singur. „Rîulețul care s-a format la scurt timp după Rezoluția din 3—5 martie a Partidului nostru a devenit șuvoi" — a spus țăranul muncitor cu gospodărie individuală Dașcău Teodor din comuna Albaș, regiunea Oradea. Apoi a continuat: „Am văzut cu ochii mei că numai gospodăria colectivă poate să asigure o viață fericită țăranilor muncitori. La viitorul concurs voi lua parte și eu ca om luminat, ca membru al gospodăriei colective".

După împărțirea premiilor, care au constat în aparate de radio, biciclete, ștofă, premianții au discutat îndelung asupra problemelor agriculturii cu oamenii de știință prezenți la festivitate.

In numărul viitor al ziarului nostru vom reveni cu amănunte.

Asociații sportive fruntașe

Publicăm, în continuare, unele aspecte și rezultate de la etapa raională a concursului bilanț cu premii, intitulat „Cea mai bună asociație sportivă sătească". Așa după cum am arătat în numerele trecute ale gazetei noastre, acest concurs a fost organizat de Consiliul General U.C.F.S. cu scopul de a stimula dezvoltarea activității noilor asociații sportive din mediul sătesc. Și, putem spune, că în mare parte, concursul și-a atins scopul. Astfel, în raionul Răcari acest concurs a fost primit cu mult interes de consiliile de conducere ale noilor asociații sportive. Acestea s-au preocupat să mărească numărul membrilor înscriși în U.C.F.S., au urmărit să îmbunătățească munca organizatorică și au amenajat diferite baze sportive la nivel sătesc. De asemenea, au organizat competiții și concursuri sportive, la care au participat numeroși oameni ai muncii de pe ogoare. Se remarcă apoi, creșterea nivelului tehnic la unele discipline, ca volei, fotbal și atletism.

De pildă, putem menționa că asociația sportivă „Spic de grîu" din comuna Ghimpați, care numără în prezent peste 150 de membri înscriși în U.C.F.S., dintre care 60 sînt fete, a cîștigat mai toate concursurile de atletism organizate pe plan raional și a ocupat locuri fruntașe la întrecerile de handbal, volei, fotbal (campionatul sătesc) etc. Are 20 de purtători ai insignei G.M.A. gradul I. A organizat diferite concursuri sportive la care au participat 3.825 de concurenți. De asemenea, a organizat două „duminici sportive" cu bogate programe cultural-sportive. Apoi, mai putem releva frumoasa activitate depusă de cei 149 de membri ai asociației sportive „Poiana" din Poiana de Sus, care au participat la toate concursurile raionale de atletism, handbal, oină, țintă, ciclism etc. unde au obținut rezultate mulțumitoare. Sau, putem arăta că echipa de fotbal a asociației sportive „Avîntul" din cătunul Cămărașu, care a fost înființată abia la 20 octombrie 1958, a reușit să cucerească titlul de campioană raională, la competiția formațiilor sătești, organizată în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Și asemenea exemple am putea da și din alte raioane. Dar, pentru moment ne vom rezuma la acestea și acum, vom arăta care este ordinea clasamentului la etapa raională a concursului bilanț, în raionul Răcari.

Locul 1 a fost ocupat de asociația sportivă „Progresul" Răcari, care a acumulat 131 de puncte. Aceasta numără 346 membri înscriși în U.C.F.S, și are 18 purtători ai insignei G.M.A. gradul I.

Pe locul 2, s-a clasat asociația sportivă „Spic de grîu" — gospodăria agricolă colectivă Ghimpați, despre a cărei activitate am pomenit mai sus. Locul 3 a fost ocupat de asociația sportivă „Recolta" din Brezoaiele. Aceasta are în prezent 256 membri înscriși în U.C.F.S. Echipa de fotbal a cîștigat campionatul raional pe 1958.

Succese obținute în agricultura țărilor lagărului socialist

Mari sînt succesele obținute de țările lagărului socialist în toate domeniile de activitate. Asemenea realizări au fost dobîndite și în agricultură. Ele se datoresc faptului că, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, oamenii muncii de la sate, urmînd învățătura marxist-leninistă au pornit pe făgașul agriculturii mari, mecanizate. De aceea, în prezent, deși țările socialismului se întind pe numai un sfert din teritoriul pămîntului, ele dau aproape jumătate din producția mondială de cereale și 34 la sută din producția mondială de bumbac.

Iată cîteva aspecte din agricultura cîtorva țări ale lagărului socialist:

R. P. CHINEZĂ

In această mare țară, cu o populație de aproape 650 milioane locuitori, a fost înfăptuită cooperativizarea agriculturii. Ca urmare a acestui fapt și a marilor lucrări de irigație (în 1958 au fost efectuate lucrări de irigație cît s-au făcut în 3000 de ani în vechea Chină), anul trecut s-a obținut o producție globală de cereale de 375.000.000 tone. Pe loturi experimentale țăranii chinezi au obținut recolte care par de domeniul fanteziei —cîte 50.000 kg. grîu la ha. și cîte 35.000 kg. porumb la ha. Prin munca susținută a sutelor de milioane de țărani chinezi, Republica Populară Chineză a întrecut Statele Unite ale Americii în ce privește volumul producției de grîu, situîndu-se pe locul doi în lume după Uniunea Sovietică.

R. CEHOSLOVACĂ

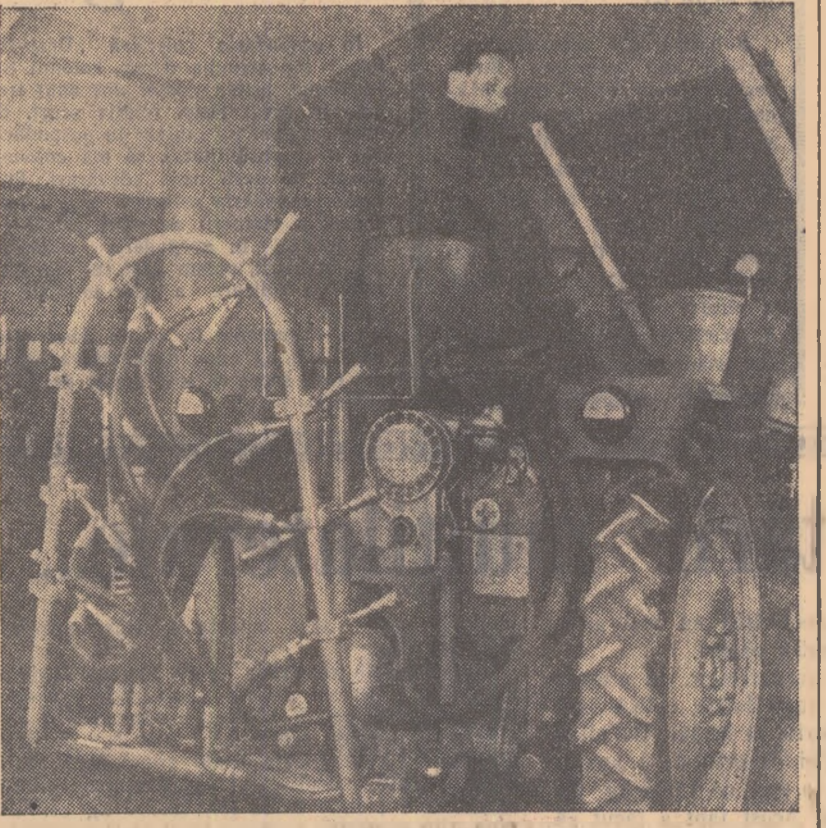
Anul trecut în Republica Cehoslovacă au luat ființă 1050 noi gospodării agricole unice, astfel că numărul lor se ridică în prezent la aproape 12.200. Gospodăriile agricole unice dispun de o suprafață de 4.600.000 ha., adică de 64 la sută din totalul terenurilor agricole din Cehoslovacia. Impreună cu cele un milion ha. cît lucrează gospodăriile agricole de stat, sectorului socialist din agricultura R. Cehoslovace îi revine 76 la sută din totalul terenurilor arabile. In linii generale, transformarea socialistă a agriculturii R. Cehoslovace va fi înfăptuită în 1960.

R. P. D. COREEANĂ

Ferma de la Țiasan (R.P.D. Coreeană) produce o mare cantitate de ouă pentru populația orașelor republicii. In urma alimentării găinilor cu substanțe de natură animală, producția de ouă de la fiecare găină a crescut aici pînă la 200 de bucăți pe an.
In fotografie: un aspect din ferma de la Țiasan.

R. D. GERMANĂ

La expoziția permanentă de mostre a R. D. Germane din București a avut loc zilele trecute inaugurarea noii ediții consacrate prezentării unor mașini și aparate pentru combaterea dăunătorilor în agricultură și silvicultură.
In fotografie: un agregat pentru combaterea dăunătorilor, purtat de tractor.

R. P. BULGARIA

R. P. Bulgaria este una din țările lagărului socialist unde s-a terminat deja cooperativizarea agriculturii. Pentru a ilustra mai bine saltul uriaș făcut de agricultura R. P. Bulgaria în ultimii ani este suficient să arătăm că înainte de eliberarea țării pe ogoare lucrau un număr de 650.000 pluguri de lemn. Acum S.M.T.-urile dispun de aproape 30.000 tractoare și combine cerealiere. In 1959, gospodăriile agricole colective de muncă vor cheltui un miliard leva pentru diferite construcții. Se vor construi: saivane pentru un milion de oi, cotețe pentru 2 milioane porci, grajduri pentru 100.000 vaci, ferme pentru 5.000.000 păsări etc.

R. P. ALBANIA

Agricultura R. P. Albania înaintează cu pași repezi spre socialism. In prezent sectorul socialist cuprinde 80 la sută din suprafața arabilă a țării. In ultimii ani au fost redate agriculturii zeci de mii de terenuri mlăștinoase. In trecutul nu prea îndepărtat, R. P. Albania era una din cele mai înapoiate țări din Europa. In anii regimului democrat-popular economia R. P. Albania înflorește iar din satele țării dispar sărăcia și mizeria și apar belșugul și fericirea. Prin munca sa harnicul popor albanez transformă țara într-o grădină înfloritoare.

FRUMUSEȚEA URCUȘULUI

(Urmare din pag. I-a)

dreptul să zic că gospodăria e pe cale să devină gigant. La anul gospodăria din Pechea va avea 400 de vaci, 300 de scroafe, 4.000 de oi, 6.000 de păsări. Pentru un asemenea efectiv de animale trebuie construcții nu glumă. In afara celor 18 obiective ridicate in ultimii ani se vor mai construi într-un singur an — 1959 — încă 11 obiective noi. Toate sint obiective de mare capacitate. Saivanul va adăposti 1.000 de oi, in magazie vor încăpea in bune condiții de păstrare 500 de tone de cereale, iar in cele două pătule peste 2.000 de tone de porumb.

O dată cu creșterea volumului producției agricole va spori și cantitatea de produse livrate statului. Au fost deja contractate 1.490 de tone de produse vegetale și 30 de tone de produse animale. Un tren întreg de produse dintr-o singură gospodărie. Două treimi din totalul veniturilor bănești care se vor ridica la 4.500.000 vor fi obținute pentru produsele contractate.

Un gigant în devenire, așa-i gospodăria „11 Iunie" din Pechea. Un gigant pe care deja nu-l mai încap hainele vechi, rămase mici, și le aruncă una cîte una. Gospodăria a renunțat la vechile brigăzi de producție și și-a organizat munca în brigăzi complexe. Sistemul retribuției muncii este îmbunătățit. Noi culturi sînt introduse alături de culturile tradiționale. Intr-o altă comună, la peste 15 km departe de sediu, gospodăria a înființat o orezărie de 100 de ha. La peste 30 de km depărtare de sat gospodăria „11 Iunie" împreună cu cealaltă gospodărie din comună au luat în exploatare o baltă. Gospodăriile s-au asociat. A fost făcut astfel un prim pas spre unirea lor. La baltă, gospodăriile asociate au înființat un complex zoopiscicol. Vor crește deocamdată acolo 15.000 de rațe, 2.000 de giște și 600 de porci.

Un neincetat urcuș este drumul membrilor gospodăriei colective din Pechea. Un urcuș pe care ei îl vor, așa cum este, fără sfîrșit. In alți ani, cînd gospodăria era mai slabă, iar ei mai puțini, urcușul îi obosea. Din cînd în cînd făceau cîte un popas. Acum? Acum e altceva. Prea mari le sînt forțele ca să simtă nevoia popasului. Și apoi de ce l-ar face. Urcă gospodăria, urcă și valoarea zilei-muncă. Valoarea zilei-muncă a fost de aproape 40 de lei acum doi ani, de peste 50 de lei anul trecut și de 60 va fi anul acesta. In 1958 familia lui Gheorghe Popa a dus acasă 16.653 de kg de cereale, multe alte produse și 6.530 de lei. Calculat totul in bani, colectivistul Popa a avut din gospodăria colectivă un venit de 35.000 de lei. Cam tot atît și Ștefu Costică și alții ca ei.

*

A crescut gospodăria an de an. An de an sa schimbat și fața satului. Pe vremuri Pechea era centru de plasă. Un centru de plasă presupune un sat mai ca lumea. Raportat atunci la satele din jur poate că și era. Raportat la Pechea de acum, vechiul centru de plasă era un biet sat. În anii noștri au învățat să scrie și să citească sutele de analfabeți. În anii noștri s-au construit localuri de școli. Pechea a fost electrificată. O școală medie, un cinematograf, un spital dotat cu aparatura modernă se numără printre ultimele instituții cultural-sociale înființate în Pechea. Și casele au căpătat altă înfățișare. Sînt mai frumoase. Cele noi, locuite toate de oameni tineri, aparțin colectiviștilor. Ion Negoiță, președintele gospodăriei, m-a asigurat că sint 150 de case noi cu toate. Mie mi s-au părut mai multe. Pînă la un recensămînt care să stabilească exact numărul caselor noi rămîne ca bună cifra președintelui. Ion Negoiță, președintele, conduce o gospodărie cu peste 4.000 de hectare în care muncesc mii de colectiviști, dornici să așeze gospodăria lor printre primele zece din țară.

Lucrări agricole de mare urgență

(Urmare din pag. 1)

lor de toamnă este folosirea îngrășămintelor chimice azotate în cantitate de 100 kg. la ha. Aceste îngrășăminte trebuie date acum cît mai devreme, pentru ca plantele să le aibă la îndemînă atunci cînd vor porni activ în vegetație.

In primăveri secetoase care urmează după o iarnă cu puțină zăpadă — așa cum este cazul în anul acesta — îngrășămintele chimice azotate trebuie date cît mai devreme de îndată ce putem ieși la cîmp. Se recomandă să se aplice odată întreaga cantitate și nu în 2 rînduri. Date devreme, cînd în pămînt este încă umezeală de ajuns, îngrășămintele sînt folosite repede și ajută direct la fortificarea plantelor, la stimularea creșterii și la ridicarea producției.

INTREBARE: Legat de menținerea umezelii în sol, ce lucrări trebuie făcute pe terenurile arate în toamnă și pe cele nearate, în condițiile specifice ale acestui an?

RASPUNS: Pe terenurile arate în toamnă, care vor fi cultivate cu plante ce se seamănă foarte devreme, se va lucra cu cultivatorul urmat de grapă; apoi se va trece la semănatul direct al mazării, orzului de primăvară, orzoaicei, ovăzului, florii-soarelui, borceagului, lucernei și griului de primăvară.

Pe terenurile arate din toamnă și unde urmează plante ce se seamănă mai tîrziu, se va grăpa foarte bine pentru a opri pierderea apei.

Terenurile rămase nearate în toamnă se vor lucra fără întîrziere la adîncimea de 16—18 cm. și se vor grăpa imediat. Arătura făcută din vreme în primăvară este destul de bună.

Acolo unde suprafețele rămase nearate în toamnă nu pot fi lucrate de îndată, iar vremea se menține secetoasă, este necesar să se facă grăpatul cu grape grele pentru a opri evaporația apei din pămînt. Pe măsura posibilităților, aceste terenuri trebuie arate cît mai repede și grăpate în aceeași zi.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația: Piața Scinteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".